

23rd March 1960]

DEMAND XLIV—LOANS AND ADVANCES BY THE STATE GOVERNMENT.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 12,27,45,800 under Demand XLIV—Loans and Advances by the State Government.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

VI—ANNOUNCEMENT *re*: THE MADRAS APPROPRIATION BILL, 1960.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that the Governor has given his recommendation for the introduction in and consideration by the Assembly of the Madras Appropriation Bill, 1960.

VII—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS APPROPRIATION BILL, 1960.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras Appropriation Bill, 1960.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That leave be granted for the introduction of the Madras Appropriation Bill, 1960.’

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

VIII—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1960-61.

DEMAND IV—FOREST DEPARTMENT.

DEMAND XXXVI—CAPITAL OUTLAY ON FORESTS.

MR. SPEAKER : Now we shall take up Demands for Grants, No. IV—Forest Department and No. XXXVI—Capital Outlay on Forests. The time allotted is two hours.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 66,86,200 under Demand IV—Forest Department.’

MR. SPEAKER : I understand that the cut motion standing in the name of Sri K. R. Nallasivam under Demand IV—Forest Department will be moved.

SRI K. R. NALLASIVAM : Sir, I move—

‘ That the allotment of Rs. 66,86,200 under Demand IV—Forest Department be reduced by Rs. 100.’

[23rd March 1960]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 31,79,400 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Forests.’

MR. SPEAKER : I understand that the cut motion standing in the name of Sri K. Sattanatha Karayaar under Demand XXXVI—Capital Outlay of Forests will be moved.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, I move—

‘That the allotment of Rs. 31,79,400 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Forests—be reduced by Rs. 100.’

MR. SPEAKER : Now the Demands and the cut motions are before the House for discussion.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மொத்த நிலப்பரப்பில் 1/3 பங்கு நிலம் காடுகளாக இருக்க வேண்டும் என்பது தேசிய மதிப்பீடு. நமது ராஜ்யத்தில் தேசிய மதிப்பீட்டில் பாதிக்கூட காட்டுச் செல்வம் இல்லை என்பதை நாம் உணர வேண்டும். காட்டுச் செல்வத்தை அதிகரிப்பதற்காக அரசாங்கம் பல திட்டங்களை உருவாக்கி நிறைவேற்றி வருகிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இதற்கென உருவாக்கப்பட்ட திட்டங்கள், அப்படியே பரிபூரணமாக ஆண்டுதோறும் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன என்பதையும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். விவசாய அபிவிருத்திக்கும் நமக்கு காட்டுச் செல்வம் வேண்டியிருக்கிறது. தொழில் வளர்ச்சிக்கும் காட்டுச் செல்வம் வேண்டும். தொழில்களுக்கு வேண்டிய மூலப்பொருள்களுக்கு காடுகளை எதிர்பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. நாம் மூலப்பொருள்களை வேறு நாடுகளிலிருந்து வரவழைத்துக்கொண்டிருந்தால், தொழில்களைச் சீராக நடத்த முடியாது. மக்களின் பல தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கும் காடுகளை எதிர்பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது.

காடு அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் சில முக்கியமான அம்சங்களைப் பற்றி இப்போது சுருக்கமாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கிராமக் காடுகள் அபிவிருத்தித் திட்டம் என்ற ஒரு புதிய திட்டம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இடம்பெற்றிருக்கிறது. நமது ராஜ்யத்தில் கிராமங்களில் 1,96,000 ஏக்கரில் 1 கோடியே 67 லட்ச ரூபாய் செலவில் காடுகளை வளர்க்க வேண்டும் என்பது ஒரு திட்டம். ஒன்றுக்கும் பயன்படாத வெறும் நிலங்கள் கிராமங்களில் இருக்கின்றன. காடுகளும் நமக்கு வேண்டியிருக்கிறது. ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 85 ரூபாய் செலவழிக்கத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு ஒவ்வொரு வட்டார வளர்ச்சிப் பிரதேசத்திலும் 110 ஏக்கருக்கு காவது மரங்கள் வைத்துக் காடுகளை உண்டாக்க வேண்டும் என்பது இந்தத் திட்டம். நமது ராஜ்யத்தில் 358 வட்டார வளர்ச்சி பிரிக்காக்கள் இருக்கின்றன. வட்டார வளர்ச்சிக் குழுவிற்கும், பஞ்சாயத்துக் குழுவினரும் இந்தத் திட்டத்தின் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு இவைகளை மேற்கொண்டு பாதுகாக்கவேண்டும் என்பது திட்டத்தின் அடிப்படை. இந்தத் திட்டத்திற்காக, இந்த ஆண்டிலேயே, காட்டுப் பிராந்தியங்களுக்கு வெளியேயுள்ள நிலம் ஸர்வே செய்யப்பட்டது. இத்திட்டத்தை மூன்று ஜில்லாக்களில் பைலட் ப்ராஜெக்டாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பட்ஜெட் ஆண்டிலேயே இத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் இதற்குப் பணம் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. நான் முன்பு கூறியபடி ஸர்வே செய்யப்பட்டதில் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் ஸ்ரீபெரும்புதூரில் 2,565 ஏக்கரும், திருக்கழுக்குன்றத்தில் 2,195 ஏக்கரும், தென்னாற்காட்டில் செஞ்ஜியில் 199 ஏக்கரும் மேலமலையூர் வட்டத்தில் 308 ஏக்கரும், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் வெம்பாக்கம் பிராந்தியத்தில் 659 ஏக்கரும், பெரணமல்லூர் பிராந்தியத்தில் 459 ஏக்கரும் வருகிற வருஷத்தில் பைலட் ப்ராஜெக்டுக்கு எடுத்துக்

23rd March 1960] [Sri M. Bhaktavatsalam]

கொண்டு 6,571 ஏக்கர் தரிசு நிலத்தில் கிராமங்களுக்குப் பயன்படக் கூடிய மரங்களை வைக்க வேண்டும் என்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக 5 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கிவைக்க வேண்டும் என்று உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதலில், காட்டிலாகா நிபுணர்கள் மரங்களை வைத்துவிடுவார்கள். அதற்குப் பிறகு புதிதாக வரக்கூடிய பஞ்சாயத்துக்கள் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு அவைகளைப் பராமரிக்க வேண்டும் என்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தினால் கிராமப் பொருளாதாரத்தில் ஒரு பெரிய மாறுதல் ஏற்படும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. திட்டத்திற்கு வேண்டிய ஒத்துழைப்பு கிராம மக்களிடமிருந்து வர வேண்டும். அது கிடைக்கும் என்பதில் இந்த அரசாங்கத்திற்குச் சந்தேகம் இல்லை.

பசுந்தான் உரத்திற்கான பசுந்தான் விதைகள் இல்லாத குறையினால் பசுந்தான் உரத்தைப் பெருக்குவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. மேலும் பசுந்தான் உரம் இப்போது நமது ராஜ்யத்திலிருந்து மற்ற ராஜ்யங்களுக்கும் தேவைப்படுகிறது. எனவே பசுந்தான் உரத்திற்கான பசுந்தான் விதைகளை காட்டிலாகாவிலேயே உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. 2,000, 3,000 ஏக்கரில் பசுந்தான் விதைகளை உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ரேஞ்சிலும் 10 ஏக்கர்கள் வீதம் 100 ஏக்கர்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். இதற்காக 6,39,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

முக்கியமாக ரப்பர் பயிரிட வேண்டும் என்று வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரேபித்த ஸ்ரீ. சட்டநாத கரையாளர் குறிப்பிட்டார். கன்னியாகுமரிப் பிராந்தியத்தில் நல்ல தரமுள்ள ரப்பர் பயிரிடமுடியும் என்று புலப்படுகிறது. அங்கே பயிரிடப்படும் ரப்பர் நல்ல ரப்பராக இருக்கும் என்று புலப்படுகிறது. எனவே அரசாங்கமே அங்கு 3,000 ஏக்கர் வரையில் ரப்பர் பயிரிட முடிவு செய்திருக்கிறது. ஆனால் 3,000 ஏக்கரிலும் பயிரிட 8 ஆண்டுகள் ஆகும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவதற்குள் 2,000 ஏக்கர் வரை பயிரிட முடியும். இந்த வருஷத்திலேயே “நர்ஸெரி”-க்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வரும் வருஷத்தில் 148 ஏக்கர் பயிரிட முடியும்; அதற்கென 2 கோடியே 62 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரப்பர் பயிரிடுவதில் நமக்கு அதிக அனுபவம் இல்லை. எனவே இந்த இலாகாவிலிருந்து இரண்டு அதிகாரிகளை மலேயாவுக்கு அனுப்பி பயிற்சி பெற்று வரச் செய்ய உத்தேசித்திருக்கிறோம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இதை நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற முற்பட்டால் வருஷம் ஒன்றுக்கு 400 ஏக்கர் வரையில் ரப்பர் பயிரிடலாம் என்று எண்ணுகிறோம். நாம் இத்திட்டத்தின் படி ரப்பர் பயிரிடுவது 9-வது ஆண்டில் தான் பலனளிக்கும்.

நமது காட்டுச் செல்வத்தில் மற்றொரு முக்கியமான அம்சம், சந்தன மரங்கள். சந்தன மரங்கள் நமக்கு நல்ல வருமானமும் அளிக்கின்றன, அவைகளின் விலையும் எலங்கனில் அதிகரித்து வருகிறது. கடைசியாக நடைபெற்ற எலத்தில் 28,00,000 ரூபாய்க்கு 480 டன் சந்தன மரங்கள் விற்கப் பட்டிருக்கின்றன. சந்தன மரங்களுக்கு ஸ்பைக் டிலீஸ் என்ற நோய் வருகிறது. அதுசம்பந்தமாக ஆராய்ச்சி நடத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆராய்ச்சி இன்னும் பூர்த்தியாகவில்லை. நிபுணர்களைக் கொண்டு ஆராய்ச்சி செய்து அந்த நோயைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் எண்ணம். சந்தன மரங்களை இன்னும் எவ்வாறு அபிவிருத்தி செய்வது என்பதிலும் அரசாங்கம் கவனம்செலுத்தி வருகிறது. சந்தன மரம் ஒரு துளியாக இருந்தாலும் அதிக விலையுள்ளதாக இருக்கிறது. எனவே அதைத் திருடுகிறார்கள், (smuggle) செய்கிறார்கள். இதைத் தடுப்பதற்கான முறையில் சம்பந்தப்பட்ட சட்டத்தை மாற்றியமைப்பதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

மற்றொரு முக்கியமான செல்வம் மூங்கில். மூங்கில் வளம் நம்முடைய காடுகளில் இருக்கிறது. இப்போது சர்வே செய்து பார்த்ததில் ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலை அமைப்பதற்குத்தான் மூங்கில் இருக்கிறது என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மேல் கிடைக்காது. அதிகமான அளவுக்கு மூங்கில்கள் வெட்டப்பட்டுவிட்டதால் இப்போது ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலை

CAPITAL OUTLAY ON FORESTS

[Sri M. Bhaktavatsalam] [23rd March 1960]

வைக்கக் கூடிய அளவுக்குத்தான் இருக்கிறது. மேலும், இப்போது காசு தத் தொழிலுக்குப் பயன்படக் கூடிய “வாட்டில்” என்ற மரம் இப்போது நீலகிரியிலும், கொடைக்கானலிலும் வளர்க்கப்பட்டு வருகிறது. இப்போது இருக்கும் “வாட்டில்” இருந்து நியூஸ் பிரின்ட் தொழிற்சாலை அமைக்க முடியும். இன்னொரு பேப்பர் வகையை “பகாலை” பயன்படுத்தித் தயாரிக்க முடியும். இந்த மூங்கிலை அதிகமான அளவில் வளர்ப்பதைப் பற்றியும் காட்டிலாகாவில் கவனம் செலுத்தி வருகிறோம். ஒரு நிபுணரை ஜப்பான் நாட்டுக்கு அனுப்பி மூங்கில் பயிரை எப்படி விலைதர்ப்பது என்று தெரிந்து கொண்டு மேலும் மூங்கிலை விலைதர்ப்பு பதிலும் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தும். யூகலிப்டஸ் மலையில் தான் விளைந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்போது “ப்ளெயின்” கனிலும் பயிரிட வதற்காக ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு வருகிறது. “ப்ளெயின்” கனில் பயிரிடப்பட்டால் சவுக்கை விட அதிகப் பலன் தரக்கூடியதாக இருக்கும். வரும் ஆண்டுகளில் அதிகமான அளவில் “ப்ளெயின்” கனில் பயிரிட முடியும். வரண்ட பிரதேசங்களில் பயிரிடவது பற்றி “எப். ஏ. ஓ. எக்ஸ்பர்ட்”-களின் ஆலோசனையின் பேரில் கொடைக்கானலில் “ட்ராபிகல் பைன்ஸ்” என்ற ரகம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மரங்களை வைத் தால் நம்முடைய பல தேவைகள் பூர்த்தியாகும். விறகு பற்றாக்குறை நீங்கிவிடும்.

சில முக்கியமான அம்சங்களைப் பற்றிச் சொன்னேன். காட்டு இலாகா நிர்வாகத்தைப் பற்றிய வரை வருவாய் வகையில் பார்த்தால், 1959-60-ம் ஆண்டில் வரவு 1,48,76,700 ரூபாய், செலவு 1,11,81,200 ரூபாய், மிச்சம் 36,95,500 ரூபாய். இவ்வளவுதான் மிச்சம் என்று சொல்வதற் கில்லை. இப்போது காட்டப்பட்டிருக்கக் கூடிய செலவுத் தொகை புதிதாக “வாட்டில்” மரங்கள் வைக்கப்பட இருப்பதையும் சேர்ந்த தொகை யாகும்; காட்டுச் செல்வத்தை வளர்ப்பதில் ஏற்படக் கூடிய செலவாகும். ஆகவே, எல்லாவற்றையும் சேர்த்துப் பார்த்தால்கூட வருவாய் அதிகமாக இருக்கிறது. இதைப் பற்றியெல்லாம் அங்கத்தினர்களுக்கு மிகுந்த அக்கறை உண்டு. அவர்கள் சொல்லக் கூடிய யோசனைகளை வரவேற்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **SRI V. SUBBIAH :** இந்தக் காட்டிலாகா மானியத்தின் பேரில் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கிராமங்களில், 65,000 ஏக்கர் வரை நாங்கள் தோப்புக்களையும், மரங் களையும் உண்டாக்கப் போகிறோம் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். உண்மையிலேயே வரவேற்கக்கூடிய திட்டந்தான். இன்றையதினம் கிராமங்களில் மரங்களையே பார்க்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. மரங்களே இல்லாமல் பல கிராமங்கள் வறட்சியான நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அரசாங்கத்தின் திட்டத்தை வரவேற்றாலும் கூட, இந்தத் திட்டத்தை அரசாங்கம் எப்படி நிறைவேற்றப் போகிறது என்பதில் சந்தேகமே இருக்கிறது. வன மகோத்சவம் பல ஆண்டு களாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. பல லட்சக் கணக்கான செடிகள் ஆங்காங்கு நடப்பட்டிருக்கின்றன. அதனுடைய முடிவு என்ன ஆயிற்று? 10, 12 ஆண்டுகள் கழிந்துவிட்ட சதந்திர நாட்டில் நடப்பட்ட செடிகள் எல்லாம் மரங்களாக வளர்ந்து விட்டனவா என்று பார்த்தால் இல்லை யென்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இப்போது 6,500 ஏக்கர் அளவுக்கு மரங்களை வளர்க்கப் போகிறோம் என்று சொல்லும்போது அவைகளை எப்படிக் காப்பாற்றப்போகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. குறிப்பாக, கிராமங்களில் செடிகளுக்கும், பயிர்களுக்கும் எமுகை இருப்பது வெள்ளாடு என்ற இனத்தான். அந்த இனம் என்றைக்குக் கிராமப் பகுதிகளில் இருந்து நீக்கப்படுமோ அன்றுதான் மரங்கள் எல்லாம் வளர முடியும். அப்போதுதான் விவசாயிகளின் விளைபொருள் உற்பத்தி சுபீட்சமாக இருக்க முடியும். இந்த வெள்ளாடுகளை மலைப் பிராந்தியங் களில் எவ்வாறு கட்டுப்பாடு செய்து பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை.

இன்றைக்குப் “ப்ளாண்டேஷனை” பொறுத்த வரையில் மலைப் பகுதிகளில் எலத் தோட்டங்கள், டீ, காப்பி, ரப்பர் தோட்டங்கள்

CAPITAL OUTLAY ON FORESTS

23rd March 1960]

[Sri V. Subbiah]

ஆகியவைகளைப் பார்க்கிறோம். மிகச் செழிப்பாக அவைகள் இருக்கின்றன. ரப்பர் தோட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டால், நாம் வெளி நாட்டிலிருந்து, மலேயோ போன்ற பகுதிகளில் இருந்து எதிர்பார்க்கிறோம். நம்முடைய நாட்டில் 5,000, 6,000 அடி உயரத்தில் இருக்கும் பகுதிகளில் ரப்பர் உற்பத்தி செய்ய வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். கேரளாவில் மேஸ்பெரியார், வண்டிப் பெரியார், கோட்டை வரை போனால் பல இடங்களில் ரப்பர் தோட்டங்களைப் பார்க்க முடியும். நான் பல வருஷங்களுக்கு முன்னால் பார்த்திருக்கிறேன். அந்த முறையில் நம் பக்கத்தில் செய்தால் ரப்பர் வளர்ச்சி நம்முடைய நாட்டில் பெருகும் என்றும், அதனால் அரசாங்கத்திற்கு லாபம் கிடைக்குமென்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

தேக்கு மரங்கள் கன அடி 2 ரூபாய்க்கு விற்பது இன்றைக்கு 25 ரூபாய்க்குக் கிடைப்பதில்லை. “ரோஸ் உட்” போன்ற மரங்களையெல்லாம் விலை உயர்ந்த ரத்தினங்களைப் போல் போற்றிப் பாதுகாக்க வேண்டும். இப்போது அவைகள் எல்லாம் சரியானபடி பாதுகாக்கப்படவில்லை. சந்தனக் காடுகளில் நோய் ஏற்பட்டுவிருந்தது. சரியானபடி அவைகள் காக்கப்படவில்லை. நாம் “சிப் கன்சர்வேட்” இருந்து “பாரஸ்ட் ஆபீசர்” வரை நியமித்திருக்கிறோம். அவர்களுக்கு என்ன வேலை? இதை மேற்பார்ப்பதை விட்டு விட்டு எங்கோ உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உயர்ந்த ஜாதி மரங்களைக் காப்பாற்றுவீட்டால், இந்த நாட்டில் நல்ல மரங்கள் கிடைக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். இப்போது வீடுகளை கட்ட மரங்கள் இல்லாமல், இரும்பு, சிமென்டை வைத்துக் கட்டி விடுகிறார்கள். ஆகவே, மரங்களைக் கவனத்துடன் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ரிசர்வ் பாரஸ்டுகளில் இருக்கக் கூடிய கால்நடை மேய்ச்சல் துறைகளைத் தராமலாக அனுபவிக்க விவசாயிகளுக்கு வழி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதற்காக எந்த விதமான கட்டணமும் வாங்கக் கூடாது. அது மட்டுமல்லாது, விவசாயிகளுக்குப் பயன்படக் கூடிய கருவிகளான மேழி, கலப்பை மற்றும் வண்டிகள் ஆகியவைகளுக்கான மரங்களையும் எந்த விதக் கட்டணமும் இல்லாமல் வெட்டிக் கொள்ள அனுமதி கொடுக்க வேண்டும். விவசாய உற்பத்தி பெருக வேண்டுமென்று சொல்கிற அரசாங்கம் இந்தச் சலுகையை விவசாயிகளுக்கு அளிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் இந்த நாட்டிலே விவசாயம் பெருக முடியும், உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்க முடியும்.

மாஜி ராணுவத்தினரை பாரஸ்ட் டிப்பார்ட்மெண்டில் வேலை செய்ய நியமிக்க வேண்டும். அவர்கள்தான் அந்த வேலைக்குப் பொருத்தம் உள்ளவர்களாக இருக்க முடியும். காட்டிலே இருக்கக் கூடிய மிருகங்களை எல்லாம் வேட்டையாட அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது. ஏதாவது மிருகங்கள் ஊருக்குள் புகுந்து பயிர்களையெல்லாம் நாசம் செய்தால் அவைகளை வேட்டையாடலாமே தவிர, காட்டிலுள்ள மிருகங்களை வேட்டையாட அரசாங்கம் ஷேன்ஸ் கொடுக்க கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல வருஷங்கள் ஆன பிற்பாடு எந்த மரங்களை வெட்டினால் லாபகரமாக இருக்கும் என்று தெரிந்த பிற்பாடுதான் செய்ய வேண்டும். பத்து லட்சம் ரூபாய், இருபது லட்ச ரூபாய் என்ற அளவுக்கு கண்டிராக்கர்கள் விட்டுவிடாமல், சில்லரை கண்டிராக்கர்களாகப் பிரித்து எல்லாம் விட்டால் அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் அதிகமாகக் கிடைக்கும். ஆயிரம், இரண்டாயிரம் மரங்கள் என்ற ஒரு குறுகிய எல்லையை வைத்து கண்டிராக்கர் விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

*SRI W. P. A. R. CHANDRASEKHARAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் விவசாயத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் பாரஸ்ட் டிப்பார்ட்மெண்டுக்கான மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

(இத்தருணத்தில் டெபுடி ஸ்பீக்கர் தலைமை.)

நமது ராஜ்யத்தில் திருநெல்வேலி ஜில்லா, கோயமுத்தூர் ஜில்லா, சேலம் ஜில்லா, மதுரை ஜில்லா போன்ற இடங்களில் இருக்கும் மலைப்பகுதிகளில் காயாத கானகம் என்று கவிஞர்கள் வருணித்திருக்கும்

௨௭௧6

கானகங்கள் இருக்கின்றன. அம்மாதிரி கானகங்களில், காற்றடிப்பதன் மூலமாகவும், இன்னும் இதர இயற்கைக் கொளாறுகள் காரணமாகவும், மரம் விழுந்தால், 800 அடியில் கானக தென்னை வருகிறது. அதற்குச் சற்று உயரமாகப் போனால், களால் பாக்கு வருகிறது. மரம் விழுந்து பொட்டலில், அதற்கு மேல் போனால் காட்டு வாழை வருகிறது. அதற்கு மேல் போனால் கானல் எலம் வருகிறது. இம்மாதிரி எலம் வந்து, பரந்த அளவில் வைப்பற்றிக்கொண்ட இடத்தை எலமலை என்று கூறுகிறார்கள். இம்மாதிரியான வனம்தான் “பாரஸ்ட்” என்று சொல்லப்படும்போது நம் கருத்துக்கு முன் வருகிறது. ஆனால், பொதுவாக, ஜமீந்தாரி முறை அதிக அளவில் ஏற்பட்டிருந்தும் நமது ராஜ்யத்தில் முன்னாலேயே நம் வனங்கள் அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. ஜமீந்தாரி ஏரியாவில் இருப்பதெல்லாம் “டென்யூட்டெட் பாரஸ்ட்” தான். பஞ்சாயத்து பாரஸ்ட் என்ற முறைப்படி இருந்த பாரஸ்ட்டும் இப்பொழுது நல்ல நிலைமையில் இல்லை. ஆகவே, வனம் என்னும்போது இருப்பதைப் பாதுகாப்பதும், புதிதாக மரம் வளர்ப்பதும் நமது இலாகாவின் முக்கிய நோக்கமாக இருப்பதால், நமது அந்த இலாகாவின் பெயரை “Department of Forest and Tree Planting” என்று மாற்றியமைப்பது உசிதமாக இருக்கும் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

ரப்பர் விவசாயத்தைப்பற்றி எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் ஒருவர் குறிப்பிடும் போது 5,000 அடி உயரத்தில் இருக்கும் இடங்களை ரப்பருக்கு விட்டு விடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அம்மாதிரி அல்ல. ரப்பர் என்பது உயரம், சீதோஷ்ண நிலை, மழை இந்த மூன்று காரணங்களையும் வைத்து பயிராவது. 1,000, 1,200 அடிக்குமேல் போகாமல், கிட்டத்தட்ட 150 அங்குலம் 200 அங்குலம் மழை இருக்கும் இடங்களில்தான் ரப்பரை அனுமதிக்க முடியும். மற்ற விவசாயங்கள் வருவதற்கு இன்னும் சற்று உயரமாகப் போக வேண்டும். தேயிலைப் பயிர் இன்னும் சற்று உயரத்தில் வருகின்றது. இந்த நிலைமையில் எந்த எந்த உயரத்தில் எந்த எந்த சீதோஷ்ணநிலையில், எந்த அளவு மழை பெய்யும் இடங்களிலே எந்த எந்த பயிரை வைக்கலாம் என்று கண்காணித்து, ரப்பர், தீப்பெட்டிக்கு உபயோகப்படும் soft wood, காகித உற்பத்திக்கும் தோல் பதனிடவதற்கும் உபயோகப்படும் wattle மரங்கள் போன்றவைகளை ஆங்காங்கே வளர்ப்பதற்கு நமது சர்க்காரின் வன இலாகா கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகின்றது. ரப்பர் இன்னும் இம்மாதிரியான மாங்கள் பலன் தரும் அளவில் இவைகளை பப்ளிக் கம்பெனிகள் ஏற்படுத்தி, அவைகளின் கண்காணிப்பில் விடவேண்டுமென்று நான் என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன்.

மேலும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் காகிதத் தொழிற்சாலை வைப்பதற்கு மூங்கில் மரம் இருப்பதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். பாபநாசம் மலையில் ஏராளமான ஈத்தை (reeds) என்று சொல்லப்படும் நாணல் வகை இருப்பதால், அதை உபயோகிக்க ஒரு காகித உற்பத்தி தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தினால் நன்றாக இருக்கும். நான் கேள்விப்படுகிறேன் கிட்டத்தட்ட 40,000 ஏக்கர்களில் reeds இருக்கும் என்று கூறுகிறார்கள். அந்த reeds-ஐப் பயன்படுத்தி அங்கு ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலை அமைப்பதற்குச் சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

இது தவிர, வன இலாகாவின் கீழ் Creation of river canal and lake fringe forests என்ற தலைப்பின் கீழ், road margin avenue trees என்பதையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் அபிப்பிராயம் கூற விரும்புகிறேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் road margin avenue trees மூலமாக வரும் மகசூலின் பயன் மூலமாக கணிசமாக வருவாய் ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டுக்கு கிடைக்கிறது. அந்த வருவாய் அப்படியே ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டுக்கு போகிறபடியும் பராமரிப்பு மரம் நடுத்தல், இவைகளைப் பாதுகாப்பது, பாரஸ்ட் டிபார்ட்மெண்டில் கீழ் இருக்கும்படியாகவும் ஏற்படுத்தினால், அது ரோட் மார்க்ஜின் இடங்களை நல்ல முறையில் பக்குவப்படுத்தி வைக்கப்பட ஏதுவாக இருக்கும். மரம் ஒன்று மட்டும் பொருளல்ல. அதோடு தாவர வர்க்கம் கோர்வையாக சேர்ந்திருந்தால் ரோடு ரொம்ப நாளைக்கு நீடித்திருக்கும் என்பதற்கு சாதாரணமாக ghat செக்ஷன் ரோடில்

*23rd March 1960] [Sri W. P. A. R. Chandrasekharan]

பார்த்தால் தெரியும் table land-க்கு வந்தவுடன் அந்த ரோடு மிகவும் நல்ல முறையில் இருப்பதும் ghat செக்ஷன் இடத்தில் வந்தால் மரங்கள் வெட்டப்பட்டிருப்பதும் ரோடுகள் ரொம்பப் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதும் தெரியவரும். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தாண்டிக்குடி ghat ரோடு விஷயமாக lower hill area என்று கூறப்படும் இடத்தில் கன்னிவாடி ஜமீந்தார் கையிலிருக்கும் பாரஸ்டில் இருக்கிறது. பெயரளவில்தான் பாரஸ்டாக இருக்கிறதே தவிர பாரஸ்ட் மொட்டை மலையாகக் காட்சியளிக்கிறது. அங்கே புல் வளருவதை பங்குனியில் தீ வைத்துவிடுகிறார்கள். சித்திரையில் மழை வரும்போது, இளம் புல்லாக வளருவதை மாட்டுக்குப் பயன்படுத்துவதற்காக மாட்டுக்காரர்கள் தீ வைக்கிறார்கள். அதைத் தடுக்க ஆவன செய்து, வளம் வளருவதற்கு உபயோகமான வேலைகள், அத்தனையும் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மரம் மற்றவைகள் பாரஸ்ட் டிபார்ட்மெண்டில் கீழ் வருவதால் பாரஸ்ட் டிபார்ட்மெண்டார் இப்பொழுது பாரஸ்டுக்காக போட்டுவரும் ரோடு வேலைகளை ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டுக்கு மாற்றப்படவேண்டும். “காபிடல் ஒன்ட்லே” என்று குறிப்பிடுவதில் ரூ. 2,02,000, மற்றபடி பொதுவாக மான்யத்தில் ரூ. 2,50,000, Maintenance of roads என்று தலைப்பின் கீழ் ரோடு வேலைக்காக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரூ. 4,50,000-ஐயும் இவர்கள் ஹைவேஸ் பராமரிப்புக்காக பாரஸ்ட் டிபார்ட்மெண்டே வைத்துக்கொண்டாலும் சரி, அல்லது ரோடு பராமரிப்புக்கு இந்த ரோடுகள் மாறுதல் ஆவதற்கு ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டுக்கு மாற்றிக் கொடுத்துக் கொண்டு, இந்தப் பராமரிப்புக்கு ஹைவேஸில் இருக்கும் மரப் பராமரிப்புக்காக அதிகமான மான்யம் கோரச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

ஆங்காங்கு பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஏற்படுவதற்கும், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி வேலைகளை கண்காணிப்பதற்கும் இருக்கும் சட்ட திட்டங்களை அவர்களுக்கு எடுத்துக்கூறி அவர்கள் நல்ல பலன் அடைவதற்கு உபயோககரமாக இருக்கவேண்டுமென்பதற்காக கலெக்டர்களுடைய அன்றாட நடவடிக்கை பொருப்புகளை ஜில்லா அளவில் ரெவின்யூ ஆபீஸர்களை நியமித்து அவர்களுக்கு மாற்றியிருக்கிறார்கள்.

DEPUTY SPEAKER : May I know how it is relevant to the Demand. It has nothing to do with the Forest.

SRI W. P. A. R. CHANDRASEKHARAN : I am coming to that. அம்மாதிரி ரெவின்யூ ஆபீஸர்களை நியமித்த பிறகு, பஞ்சாயத்து யூனியன் அளவிலே எந்தெந்த டிபார்ட்மெண்டோடு தொடர்பு ஏற்படவேண்டும், கண்காணிப்பு வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதில் “பாரெஸ்ட் டிபார்ட்மெண்டு” விடப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற டிபார்ட்மெண்டுகள் அனைத்தும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நான் கருதுகிறேன், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஏற்பட்ட பிறகு, வளம் பூராவும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் நேரடியான கண்காணிப்புக்கு வந்துவிடும் என்று கருதி பாரெஸ்ட் டிபார்ட்மெண்டு என்பது அதில் குறிப்பிடாமல் இருக்கிறது. அந்த மாதிரி இருந்தால், பக்கத்தில் இருப்பவர் தீர்மான உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கக் கூடியவராக இருப்பதன் மூலம் அவைகள் பாதிக்கப்படும் நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே, பஞ்சாயத்து யூனியன்களின்கீழ் வன இலாகா அல்லது வன இலாகா சம்பந்தப்பட்ட பகுதிகளை கொடுக்காமல் வன இலாகா மூலமாகவே அவைகளை கண்காணிக்க வேண்டுமென்பதற்காக இதை குறிப்பிடுகிறேன்.

பாரெஸ்ட் டிபார்ட்மெண்டு மூலமாக தாண்டிக்குடி மலைப் பகுதியில் காபி போர்டு மூலம் நிறுவப்படும் “எக்ஸ்பெரிமென்டல் ஸ்டேஷனுக்காக” 25 ஏக்கர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதற்காக சர்க்காருக்கு சம்பந்தப்பட்ட விவசாயிகளின் சார்பாக நன்றி செலுத்துகிறேன். அதே நேரத்தில் கொடைக்கானலில் பாரெஸ்ட் டிபார்ட்மெண்டு நடத்தும் ஒரு ரிசர்ச் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது. அங்கே வாடில் மரங்கள் நன்றாக பயிராவதற்கு இடைஞ்சலாக இருக்கும் புல், களை, முதலியவைகளை எப்படி தடங்கல் செய்வது என்பது பற்றி ஆராய்ச்சி நடைபெறுகிறது. அதற்காக உபயோகப்படுத்தவேண்டிய மருந்தை கண்டுபிடிப்பது பற்றி ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு அந்த ரிசர்ச்

[Sri W. P. A. R. Chandrasekharan]

[23rd March 1960]

ஸ்டேஷன் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். இந்த இரண்டு ரிஸர்ச் ஸ்டேஷன்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து இணைந்து வேலை செய்து பொதுவாக இருக்கும் பிரச்சினைகளைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து, பயன்பெற்ற முடிவுகளை சம்பந்தப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு தெரிவிப்பதற்கு ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு, இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இந்த மான்யக் கோரிக்கையின் மீது கொடுத்திருக்கக் கூடிய வெட்டுப் பிரேரணையின் அடிப்படையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல அவாவுகின்றேன். நமது மாகாணத்தில் காட்டுப் பகுதி மிகவும் குறைவு என்று மந்திரி அவர்கள் கூறியதை நான் பரிபூரணமாக ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால், அதை வளர்ப்பதற்கு எந்த அளவு நாம் ஊக்கம் காட்டுகிறோம் என்பதைப்பற்றி நாம் சிந்திக்கவேண்டியிருக்கிறது. காட்டு இலாகா என்று சொல்லும்பொழுது, அதற்கு பரம்பரையாக ஒரு கன்சர்வேடிவ் மனப்பான்மை உண்டு. ஒருவேளை பாதுகாக்கக்கூடிய, கன்சர்வ் செய்யக்கூடிய மனப்பான்மையில் அது வந்ததோ என்னவோ. ஆனால், காட்டை வளர்ப்பதிலே இது பிரதிபலிப்பதனால்தான் என்போன்றவர்களுக்கு வருத்தம் தோன்றுகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட “வொர்க்கிங் பிளானை” வைத்துக்கொண்டு, அதுவும் பல ஆண்டுகளுக்குமுன் தயாரிக்கப்பட்ட “வொர்க்கிங் பிளானை” வைத்துக்கொண்டு அந்த அடிப்படையிலே மேலும் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். காலத்திற்கு ஒப்ப, ராஜ்ய புனரமைப்புக்குப் பிறகு நாட்டில் இருக்கக் கூடிய காடுகள் குறைந்திருப்பதை ஒட்டி, இது எவ்வளவு துரிதமாகவும், வேகமாகவும் நடக்கவேண்டுமோ அம்மாதிரி நடப்பது இல்லை. உதாரணமாக, டீக் பிளான்டை பொருத்தமட்டில், 60 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு லைகின் என்று வைத்துக்கொண்டு, அதுவே எப்பொழுதும் நியதியாக இருக்கவேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். அதை மாற்றவேண்டுமென்று முன்பே இந்தச் சபையில் வலியுறுத்தியிருக்கிறேன். 30 ஆண்டுகள் அல்லது 40 ஆண்டுகள் அடிப்படையில் “ரிஜனரேஷன்” இன்னும் அதிகப் படுத்தவேண்டும். மரங்களை வெட்டுவது, “பெல்லிங்” வேண்டுமானால் பிறகு செய்துகொள்ளலாம். மரங்கள் வளர்ப்பதிலே இன்னும் அதிக துரிதம் காட்டவேண்டும் என்பதை நான் இப்பொழுது ஊர்ஜிதம் செய்ய விரும்புகிறேன். “பெல்லிங்” “ரிஜனரேஷன்” இந்த இரண்டிற்கும் தொடர்பு இருக்கவேண்டுமென்ற தத்துவத்தை நான் ஒத்துக்கொள்ளுவதற்கு இல்லை.

ரப்பர் பிளான்டேஷன் 5 ஆண்டுகளில் 3,000 ஏக்கரிலே போடயிருக்கிறோம். ரப்பர் வளர்ப்பதிலே இன்னும் அதிக அக்கரை காட்டவேண்டும். செங்கோட்டை, கன்யாகுமரி ஆகிய வட்டாரங்களில் உள்ளவர்களுக்கு இந்த துறை நன்றாகத் தெரியும். சர்க்கார் தரப்பிலே எடுத்துள்ள திட்டம் மிகவும் குறைவு என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. தனியார் துறையிலே ஒரே சந்தர்ப்பத்தில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரில் ரப்பர் பயிரிடுகிறார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது, நாம் அவர்களைப்பார்க்கிலும் இன்னும் பன்மடங்கு அதிகமாகச் செய்ய முடியும். மிக விரிவான முறையில், அங்கு நமக்கு இருக்கக்கூடிய நிலங்கள் பூராவிலும், ரப்பர் வைக்க முடியும் என்ற பகுதி பூராவிலும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலவரையிலே, இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களுக்குள்ளாவது எல்லையிடங்களிலும் ரப்பர் வைக்கக் கூடிய ஒரு திட்டம் வகுக்கப்படவேண்டும், அதற்காக ஒரு டார்ஜெட் அமைய வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி கூறிக்கொள்ளுகிறேன். ஏற்கனவே சில தனியார் காடுகள் இருக்கின்றன. அந்தக் காடுகள் சரியான முறையில் பராமரிக்கப்படாமல், மழைக் காலத்தில் அதற்குப் போதிய பாதுகாப்பும், மண் அரிப்புக்குப் போதிய பாதுகாப்பும் இல்லாத முறையில் மண்வளம் கெட்டு, காடுகள் வளம் குறைந்துகொண்டு வருகிறது. அம்மாதிரி உள்ள காடுகளையும் பாதுகாக்கக்கூடிய முறையில் உடனே நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். தனியார் காடுகள் அனைத்தையும் சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்ளுவது மிகவும் நன்றாக இருக்கும். பராமரிப்பு இல்லாத காரணத்தினால் அந்தக் காடுகள் அழிந்துபோகக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கின்றன. அம்மாதிரி பராமரிப்பு இல்லாமல் இருந்தால், அந்தப் பகுதி முழுவதும் எந்தவிதமான பிரயோசனமும் இல்லாத நிலைமைக்கு வந்தும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

23rd March 1960] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

சந்தன மரத்தைப் பொறுத்தமட்டில், ஸ்பைக் நோய் வருவதை தடுப்பதற்காக ஒரு தனி ஆராய்ச்சி நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அந்த ஆராய்ச்சி எப்பொழுது முடிவடையும் என்று தெரிந்துகொள்ள அவாவுகிறேன். இந்த ஆராய்ச்சி சம்பந்தமாக பலதரப்பட்ட அபிப்பிராயங்கள் இருக்கின்றன. சில இடங்களில் சந்தன மரத்திற்கு ஸ்பைக் நோய் வருகிறது ஒரே பகுதியிலே. ஹோஸ்டு பிளாண்டு என்று சொல்லக்கூடிய இதர புல் போன்றவைகளிலிருந்து தாதுப் பொருளை எடுத்து ஜீவனம் செய்யக்கூடியது சந்தன மரம். சந்தன மரத்தைப் பொறுத்தமட்டில், ஹோஸ்டு பிளாண்டு ஏதுவாக இருந்தாலும் சில வட்டாரங்களில் இந்த சீக்கு வருவதில்லை என்று அந்த வட்டார மக்கள் கருதுகிறார்கள். இன்னொரு பகுதியில் அந்த சீக்கு வருகிறது. இதையெல்லாம் மனதில் வைத்து ஆராய்ச்சி நடந்துகொண்டிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். மைசூரைப் பொறுத்தமட்டில் ஏற்கனவே மிகப் பெரிய நஷ்டம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. நமக்கும் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் வருவாய் துறையிலே நஷ்டம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதிலே சந்தேகம் இல்லை. ஆகவே, உடனடியாக ஸ்பைக் நோயை கட்டுப்படுத்துவதற்கு உள்ள நடவடிக்கைகளை எவ்வளவு துரிதமாக எடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு துரிதமாக ஆராய்ச்சி துறையிலே ஒரு முடிவு எடுத்து அதை எவ்வளவு சீக்கிரமாக அமுலுக்குக் கொண்டுவரமுடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரமாக அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சந்தனமரத்தைப் பொறுத்தமட்டில், அது இயற்கையாகத்தான் வளரும் என்ற நியதி ஒன்றும் இல்லை. சமீபத்தில் டெல்லியில் நடந்த விவசாய பொருட்காட்சியில்கூட விதைகளை வைத்து “ரிஜனே ரோஷன்” ஆர்பிஷலாக செய்யமுடியும் என்பதைக் காண்பித்தார்கள். அந்த முறையை ஒட்டி, பரவலாக எங்கெல்லாம் நாம் சந்தன மரத்தைப் பயிரிடமுடியுமோ அந்த இடங்களிலெல்லாம் பயிர்செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். நமது காடுகளிலே பலவிதமான மூலிகைச் செடிகள் இருக்கின்றன. அவைகளை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டியது மிகமிக அவசியம். எங்கள் வட்டாரத்தில், “குறுந்தட்டி” என்பது ஆயுர்வேத வைத்தியத்தில் மிக முக்கியமானது. அதேபோல் மருத்துவா மலையிலும், பொத்தை மலையிலும், பல முக்கியமான மருந்துச் செடிகள் இருக்கின்றன. அவைகள் எந்தெந்த வட்டாரத்திலே என்னென்ன செடிகள் இருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் சாங்கோபாங்கமாக பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்ய வேண்டியது அவசியம். இது சம்பந்தமாக ஒரு உயர்தர அதிகாரி ரிப்போர்ட் கொடுத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்த ரிப்போர்ட்டை வெளியிட்டுத்தொடர்ந்து, நன்றாக இருக்கும்.

சில வட்டாரங்களில், பீடி இலைகள் அபிவிருத்தி செய்யத்தக்க வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அது சம்பந்தமாக ஏதாவது ஆராய்ச்சி செய்து இருக்கிறோமா என்பதைப் பற்றியும், அறிவிக்க வேண்டும். ஜமீன் காடுகள் என்பவற்றில் பல காடுகள் என்று சொல்வதற்கும் இல்லாமல், கட்டாத்தரை என்று சொல்வதற்கும் இல்லாமல் காடுகளாகப் பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறது. அந்த இடங்களை ஒதுக்கி தனிப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு, கொடுத்தால், அங்கே விவசாயம் செய்யலாம், அங்கே வளரக்கூடிய சோளம் போன்ற புஞ்சைத் தானியங்களையாவது பயிரிடுவார்கள். தற்சமயம் அங்கே குத்துச் செடிகள்கூட வளருவதில்லை ; இருந்தாலும், அவை காட்டிலாகாவில், காடுகளாகப் பராமரிக்கப்படுகிறது. அம்மாதிரி நிலங்களை, விவசாயத்திற்குக் கொடுக்க வாய்ப்பு இருந்தால் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், (Kelle) கேலி என்ற மங்கூஸ் பாரஸ்ட் (Mangrove forest) பிரதேசம் இருக்கிறது. அங்கே தண்ணீர் பெரும் பகுதியில் தேங்கி இருக்கிறது. இங்கு சர்க்கார் தரப்பில் எந்தவிதமான விவசாயமும் செய்யப்படவில்லை. அங்கே கோகனட் ப்ளாண்டேஷன் செய்யலாமா என்று பரிசீலனை செய்யவேண்டியதவசியம். அம்மாதிரி தண்ணீர் தேங்கிய இடங்களிலே, கோரப் பகுதியில் தென்னை வைத்து வளர்க்கிறார்கள். இங்கேயும் அம்மாதிரி சாத்தியக் கூறுகள் உண்டா என்று காட்டிலாகா பரிசீலனை செய்து முடியுமானால் அந்தப் பிரதேசத்தை செழிப்பான தென்னை வளரும் பிரதேசமாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri K. Sattanatha Karayalar]

[23rd March 1960]

கடைசியாக முதுமலையைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அடிக்கடி இந்த முதுமலைக்கு, நம் ராஜ்யத்திலிருந்தும், மைசூர் பக்கத்திலிருந்தும் யாத்திரிகர்கள் வந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அங்கே எந்தவிதமான வாய்ப்பும், வசதியும் கிடையாது, மிகமிகக் குறைவு என்று வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அபயாரணியம் என்ற இடத்தில் வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அது கார் வைத்திருப்பவர்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும். மற்றவர்களுக்கு இல்லை. பஸ்விலே போகிறவர்கள், ரிசர்வேஷன் ஒன்றும் இல்லாததால், குறிப்பிட்ட சமயம் திரும்பி வருமுடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, முதுமலை பஸ் ஸ்டாப்பில் இரண்டு சீட்டா வது ரிசர்வு செய்து, மைசூர், ஊட்டி போகிறவர்களுக்கு வசதி செய்ய வேண்டும். அங்கு யாரும் எருவிட்டால்தான் பின் ஆட்களை ஏற்ற வேண்டும் என்ற முறையைச் செய்ய வேண்டும். மைசூர் சர்க்காருக்கும் அவ்விதம் எழுதிச் செய்யச் சொல்ல வேண்டும். அந்தக் காட்டிலே வன விலங்குகளைப் பார்க்கவே மக்கள் போகிறார்கள். காட்டிலே எப்பொழுது எந்தப் பகுதியிலே விலங்குகள் இருக்கின்றன என்பது தெரிவித்திலே. போகிறவர்கள் ஒரிரண்டு நாட்கள் பார்த்துவிட்டு, ஏமாந்து திரும்பி விடுகிறார்கள். குறிப்பிட்ட வனவிலங்குகள் எந்தப் பகுதியில் இருக்கின்றன என்று டெலிபோன் மூலம், இன்னின்ன கட்டங்கள், இன்னின்ன இடங்களில் இருக்கின்றன என்று முதலிலே தெரிந்து வைத்துக்கொள்ளவேண்டியது அவசியம். அங்கு பல வாட்ச் டவர் கட்டி, காட்டு உள்ளுக்கும், வெளிக்கும் தொடர்பு ஏற்படுத்திவிட வேண்டும். அப்பொழுது போகிறவர்களுக்கு அதிக வாய்ப்பு இருக்கும். முதுமலையின் மைசூர் பகுதி பாதுகாக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதே போல், கேரளப் பகுதியையும் அவர்கள் செய்துவிட்டால், இந்த மூன்று (Range) ரேஞ்சு வரியையும் சேர்த்து தொடர்பு ஏற்படுத்தி, டெலிபோன் மூலம் ஒன்றோடொன்று தொடர்புள்ளதாகச் செய்து, அமைக்க வேண்டியது அவசியம். மேலும் இன்னும் அங்கே பல புதிய மிருகங்களை வளர்க்கமுடியுமா என்றும் பார்க்கவேண்டும். ஹிப்போ முதலிய விலங்குகளை வைக்க ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். இவைகளையெல்லாம் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

***SRI K. R. VISWANATHAN :** உதவி அமைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் காட்டு இலாகா மானியத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தக் காட்டு இலாகாவைப் பொருத்த வரையில், எனது உடையார்பாளையம், தாலாகாவில், ஜமீன் காடுகள் என்றும், சர்க்கார் காடுகள் என்றும் இருக்கின்றன. ஜமீன் பராமரிப்பிலிருந்து சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளத் தொடங்கியவுடன் காடுகள் அழிய ஆரம்பித்து விட்டன. அரசாங்கத்தின் கையில் இருந்தாலும், காடுகள் அழிந்துகொண்டே இருக்கின்றன. நல்ல காடுகள் இருந்த காலத்தில், உடையார்பாளையம் தாலாக்காவில் தொடர்ந்து நல்ல பருவ மழை பெய்து கொண்டிருந்தது. விவசாயமும் குன்றாமல் நடந்து வந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு ஜமீன் நிர்வாகத்திலிருந்து சர்க்காரிடம் வந்த பிறகு, சரியான படி பாதுகாப்பு செய்ய, பாரஸ்ட்ர்களும் அவர்களுக்குக் கீழே இருக்கும் அதிகாரிகளும் சரியான எண்ணிக்கையில்லாததால், அவைகளைப் பராமரிக்க முடியவில்லை. இந்தக் குறையைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

காடுகளை அழித்து புதுக் காடுகளை நிறுவுவது என்ற திட்டமானது சர்க்காரிடம் இருக்கிறது. அந்த வகையிலே திட்டத்தை நிறைவேற்றும் போது, தொடர்ந்து அங்குள்ள மரங்களையெல்லாம் அழிக்கிறார்கள். அதன் பிறகு புதிதாகக் காடுகளை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். சில நல்ல மரங்களை, வேப்பமரம், ஆலமரம், வம்மாறை போன்றவைகளைத்தான் காடுகளை அழித்த பிறகு ரீஜெனரேஷன் என்ற தலைப்பின்கீழ் வைத்து வளர்க்கிறார்கள். நல்ல மரம் தோற்றம் அளிக்கும் மரங்களும் புதர்மரங்களும் பரமாண்டமான பசங்களும் அழிந்துவிட்டபின் உற்பத்தி செய்ய முடியாது. ஆகவே, அழித்து வேலை செய்யப் புகுமுன், ஒரு பாகத்தில் உள்ள

• 23rd March 1960] [Sri K. R. Viswanathan]

மரங்களின் இனம் அற்றுப்போகாமல், அங்கே இயற்கையிலே வளரும் மரங்களின் விதைகளையும் வைத்து மரங்களை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்தக் காட்டை அழித்து, இம்மாதிரிப் புதுக் காடுகள் உண்டாக்க வேண்டும் என்ற முயற்சியில், குமரி விவசாயம் செய்ய வேண்டுமென்று, எங்கள் பகுதியில் முந்திரி பயிர் செய்யப்படுகிறது. முந்திரி விவசாயம் நல்ல பலனைக் கொடுத்திருக்கிறது என்று அறிகிறேன். மக்கள் லாபம் அடைவதோடு, இதனால் அன்னிய செலாவணியும் கிடைக்க வசதி ஏற்படுகிறது. 5, 6 ஆண்டுகளில் இந்த முறை மிகுந்த பலன் தருகிறது. ஆகவே, இந்த முந்திரி விவசாயத்தை மேலும் மேலும் அதிகரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதே சமயத்தில், முன்பு எல்லாம் வரண்ட காடுகள், புல் பிரதேசங்களில் எல்லாம் மாடுகளை மேய்ப்பதற்கு வழி இருந்து கொண்டிருந்தது. இன்றைக்கு குமரி விவசாயம் செய்ய வேண்டும் என்றுள்ள திட்டம் கொண்டு வந்ததின் பின்னால் மாடுகள் மேய்ப்பதற்கு இடமே இல்லாமல் போய்விடக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே மாடுகளை மேய்ப்பதற்கு வேண்டிய வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது நீர்வளம் பொருந்திய பல பிரதேசங்களிலும் புல் வளர்ப்பதற்கு வேண்டிய திட்டங்களை போட்டிருக்கிறார்கள். கால்நடைகளைப் பாதுகாப்ப திலும் அவைகளுக்குத் தீவனம் செய்ய பல வசதிகளும் செய்யப்பட்டிருக் கிறது. ஆனாலும் வரண்ட பிரதேசங்களில் கால் நடைகளுக்கு தீவனம் கிடைக்காத பிரச்சனை பெரிய குறையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. முன்னால் எல்லாம் 'லைவென்ஸ்' பெற்றுக்கொண்டு மாடுகளை மேய்த்துக்கொள்ள லாம் என்ற வழக்கம் இருந்து வந்தது. இப்போது குமரி விவசாயம் கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதின் காரணமாக மாடுகள் மேய்ப்பதற்கு இடமில்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இத்தகைய பிரதேசங்களில் எல்லாம் இப்போது இருக்கின்ற காடுகளில் ஒரு பகுதியை ஒதுக்கியாவது மாடுகளை மேய்ப் பதற்கு இடம் கொடுக்க வேண்டும். அதோடு மாடுகளுக்கு வேண்டிய புல்லை விளைவிப்பதற்கு காடுகளில் ஒரு பகுதியை பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். மேலும் புல் விளைவிப்பதற்கு பருவ மழை வசதியாக பெய் யாவிட்டாலும், அந்த இடங்களில் எல்லாம் குழாய்க் கிணறுகள் மூலமாக வாவது நீர் கொண்டு வந்து புல் விளைவித்து கால்நடைகளுக்குத் தீவனம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாடு களுக்குத் தீவனம் என்கிற பிரச்சனை வரண்ட பிரதேசங்களில் ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு பருவ மழை இல்லாத காரணத்தினால் அநேக கால் நடைகள் இறக்க நேரிட்டது என்பதையும் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, கால்நடைகளைப் பாதுகாப்பதில் காட்டு இலாகாவுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, இம்மாதிரியான வரண்ட பிரதேசங்களில் புல் வளத்தைப் பெருக்கச் செய்வதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள் கிறேன்.

SRI K. R. NALLASIVAM : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, காட்டு வளத்தைப் பொறுத்தவரையில் காடுகள் நமக்குக் குறைவாக இருக்கிறது என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரிந்த உண்மை. ஆனால் இதை எந்த அளவுக்கு பெருக்குவது என்பதுதான் கேள்வி. இன்றைக்கு கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில், கோயம் புத்தூர், திருநெல்வேலி முதலிய பிரதேசங்களில் உள்ள காடுகளின் இடையிலே கேரள ராஜ்யத்தை சேர்ந்த காட்டின் ஒரு பகுதியும் சந்திக்கிறது. இவ்விதமாக இருக்கக்கூடிய இந்த கேரள ராஜ்யத்திலுள்ள காட்டுப் பகுதியை நாம் எந்த விதத்திலாவது கேரள ராஜ்யத்தோடு பேசி அந்தப் பகுதியை நம் ராஜ்யத்தோடு சேர்த்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதற்கான சந்தர்ப்பமும் இருக்கிறது. அதாவது கேரள ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த சில ஊர்களுக்குப் போகவேண்டுமென்றால் நம் பகுதியினுள் சென்றுதான் போக வேண்டும். அதைப் பயன் படுத்திக் கொண்டு அந்தப் பகுதியை நம் ராஜ்யத்தோடு சேர்த்துக் கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12-30
p.m.

[Sri K. R. Nallasivam]

[23rd March 1960]

அடுத்தபடியாக, காடுகள் வளராத பகுதிகளை எல்லாம் விவசாயத்திற்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று இங்கு பலர் குறிப்பிட்டார்கள். இது உண்மையில் செய்யப்பட வேண்டிய காரியம்தான். ஒன்று காடுகளை நல்ல முறையில் வளர்க்கவேண்டும். அல்லது விவசாயத்திற்குக் கொடுக்கப்படவேண்டும். இப்போதும் சர்க்கார் பல இடங்களை விவசாயத்திற்குக் கொடுத்து வருகிறார்கள். அதோடு இன்னும் நன்றாக பரிசீலனை செய்துபார்த்து காடுகள் வளராத இடங்களை எல்லாம் விவசாயத்திற்கு கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, காடுகள் என்ற அளவில் நமக்கு இப்போது குறைந்த அளவில்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தேவையான மரங்களை எல்லாம் காட்டு இலாகாவின் வளர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்றும் காவேரி கரையோரமாக தேக்கு, சவுக்கு முதலிய மரங்கள் எல்லாம் வளர்ப்பதற்காக இப்போது ஓரளவு கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. அதை இன்னும் நல்ல முறையில் வளர்ப்பதாக இருந்தால் நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன். நேரடியாக நான் பல இடங்களில் பார்த்திருக்கிறேன், காளிங்கராயன் வாய்க்கால் கரையோரமாக 25 மைல் நீளத்திற்கு தேக்கு மரங்களைப் பயிரிட்டு இருக்கிறார்கள். மந்திரி அவர்கள் ஈரோடு பகுதி பக்கம் வந்தால் இதைப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நல்ல முறையில் அந்த மரங்கள் எல்லாம் வளர்ந்திருக்கின்றன. எங்கு எங்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறதோ அந்த இடங்களில் எல்லாம் தேக்கு மரங்கள், சந்தன மரம், மற்றும் சவுக்கு போன்றவைகளைப் பயிரிடலாம். அதோடு காவேரிக்கரையோரமாக பள்ளமான பகுதிகளில் தேக்கு மரங்களின் கன்றுகளைப் பயிரிடுகிறார்கள். ஆனால் இந்தப் பகுதிகளில் தண்ணீர் அதிகமாக வரும்போது இந்த கன்றுகள் எல்லாம் அடிபோன நாசமாய் போவதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே இதை மோடான பகுதிகளில் பயிரிட்டால் நாம் செய்கிற முயற்சி வீணாகி போகாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வாய்க்கால் கரையோரங்களில் எல்லாம் தென்னை மரங்களையும் பயிரிடலாம். எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் காட்டு இலாகாவின் ஒழுங்காக வேலை செய்து வருகிறார்கள். காவேரிக் கரை பகுதிகளிலும் காளிங்கராயன் வாய்க்கால் பகுதியிலும் ஒழுங்காக தேக்கு மரங்கள் வளர்ந்து இருப்பதைப் பார்த்தேன். அதே முறையில் எல்லா நதிப் படுகைகளிலும் தேக்கு மரங்களை வளர்க்கலாம் என்று நம்புகிறேன். நீர்ப்பாசன வசதிகள் இருக்கின்ற இடங்களில் எல்லாம் தேக்கு மரங்களை வைப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. மேலும், சந்தன மரத்தைப் பொறுத்த வரையில் தனியார்கள் பயிரிடக்கூடாது என்ற சட்ட இருக்கின்றதோ என்பதோவோ தெரியவில்லை. நம் நாட்டில் பல இடங்களிலும் சந்தன மரத்தை உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று தெரிகிறது. மைசூரில் மட்டும்தான் சந்தன மரத்தை உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று நான் கூட எண்ணிக் கொண்டிருந்தேன். சில நாட்களுக்கு முன் ஒரு இடத்தில் ஒரு பெரிய சந்தன மரம் வளர்ந்திருப்பதைப் பார்த்தேன். அது மட்டுமல்ல, இதற்காக சந்தன மரத்திற்கான கன்றுகளை உற்பத்தி செய்வதற்காக விதைகளைக் கொண்டு வந்து காவேரிக்கரையில் சாகுபடி செய்வதையும் பார்த்தேன். ஆனால் தண்ணீர் வரும்போது இவைகள் எல்லாம் அழுதி வீணாகப் போய்விடுகிறது. ஆகவே, இதைப்பற்றி நன்றாக பரிசீலனை செய்து பார்த்து ஊர்ப் பகுதிகளில் இதை நல்ல முறையில் பயிரிடுவதற்கு வழி செய்து கொடுத்தால் நல்ல முறையில் சந்தன மரங்களை உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று நம்புகிறேன். அதோடு நான் சொன்னது போன்று தனியார்கள் இதைப் பயிரிடக் கூடாது என்று ஏதாவது தடைகள் இருந்தால் அதையும் நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு சந்தன மரத்தில் டன்னுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வரை கிடைக்கும் என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகவே இந்த மரங்களை வளர்ப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகள் சர்க்கார் செய்து கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல உற்சாகம் இருக்கும். நான் கடைசியாகக் கேட்டுக் கொள்வது, காட்டு இலாகாவில் பல பகுதிகளிலும் புதிதாக பலரை தற்காலிகமாக வேலைக்கு நியமிக்கின்றனர். அவர்களை எல்லாம் நிரந்தரமாக்கவேண்டும். அதோடு

23rd March 1960] [Sri K. R. Nallasivam]

ஓராண்டு காலத்துக்குப் பின்னால் வேலை செய்கின்றவர்களை எல்லாம் ஒழுங்கான முறையில் சம்பளம் கிடைக்கின்ற அளவில் அவர்களை நிரந்தர மாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன். அதோடு அவர் களுடைய சம்பளங்களையும் கொஞ்சம் உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும். முக்கியமாக தாற்காலிகமாக இருக்கக்கூடிய ஊழியர்களை எல்லாம் நிரந்தர மாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: I reduce the time - limit from ten minutes to five minutes as there are half-a-dozen Members yet to speak.

* SRI S. RAMASWAMY NAIDU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, வனவளத்துறையைப்பற்றி, மான்யம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில் வனங்களும் இல்லாமல், மலைகளும் இல்லாமல் இருக்கும் உள் நாட்டுக் கிராம விவசாயி என்ற நிலையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மலைகள் இருந்தால் வனங்கள் பெருகும். வனம் இருந்தால் மழை பெருகும். மழை இருந்தால் நாக வளம் பெரும் என்று சொல்லுவார்கள். ஆனால் இன்று மலைகள் இருந்தும், வனங்களை எல்லாம் பாதுகாப்பாக வைத்திருந்தும் நாட்டில் மழையில்லாமல் இருக்கிறது. அதாவது ராமநாதபுரம் ஜில்லா, திருநெல்வேலி ஜில்லா போன்ற ஜில்லாக்களில் எல்லாம் மேல் காற்று மலை இருந்து கொண்டிருப்பதை நாம் பார்க்கின்றோம். மலை அமைப்புகள் இருந்தால் சரியாக மழை பெய்யும் என்று சொல்வதுண்டு. ஆனால் மலைகள் நன்றாக இருந்தும் மரங்கள் போதிய அளவு இல்லாத காரணத்தினால்தான் வனம் இல்லையோ என்ற சந்தேகம் அடிக்கடி விவசாயிகளுக்கு தோன்றி யிருக்கிறது. மரங்கள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று எல்லா இடங்களிலும் பணசாற்றப்படுகிறது. இருந்தாலும்கூட மரங்கள் போதிய அளவு பயிரிடப்படவில்லை என்றதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. மரங்களை அதிகமாகப் பயிரிட வேண்டும். அதோடு முக்கியமாக காட்டு இலாகவுக்கு காட்டிலுள்ள மரங்களை வெட்டுவதினால் ஆதாயம் வருகிறது என்பதற்காக மரங்களை எல்லாம் அழித்து விடக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனைமலை, பழனிமலை, நாகமலை என்று கிளைகள் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளில் இருக்கின்றன. இவைகள் மூலமாக வரும் மேகத்தைத் தடுப்பதற்கு குறுக்கே போதிய அளவு உயர்ந்து நண்டு இருக்கின்றன. ஆகவே அந்தப் பகுதியில் ஏராளமான மழை பெய்கிறது. இப்போது முக்கியமாக எதைத் தோட்டத்திற்கும் தேயிலைத் தோட்டத்திற்கும் என்று சொல்லி மரங்களை எல்லாம் அழித்துவிடுவார்கள். அதனால்தான் மழை பெய்யவில்லையோ என்று சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. சர்க்கார் பல புதிய கட்டிடங்களைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தேக்கு மரங்களை வெட்டுமபோது நல்ல மரங்களைப் பார்த்து எடுத்து, ஒரு விலை போட்டு எடுத்துக் கொண்டால் பின்னால் அதிகமான விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டிய நிலை ஏற்படாது. இப்போது நாம் குறைந்த விலைக்கு வியாபாரிகளுக்கு கொடுத்து விட்டு பின்னால் அவர்களிடம் போய் அதிகமான விலைக்கு வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் கட்டிடம் கட்டுவதில் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதை கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வனத்தில் பாதுகாக்கப்பட்டது, பாதுகாக்கப்படாதது என்று இரண்டு பிரிவுகள் இருக்கின்றன. பாதுகாக்கப்படாத வனங்களென்று சொல்லப் படுபவைகள் வனங்களாக இல்லை. அதோடு நான் கேட்டுக் கொள்வதில் வனங்களை பாதிக்கக் கூடிய வெள்ளாடுகள் என்று சொல்லக்கூடிய சாது ஐந்துகளைக் காடுகளுக்கு அருகாமையில் உள்ள இடங்களில், உள் நாட்டிலேயே வளர்க்கக் கூடாது என்று சர்க்கார் உத்தரவிட்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், இப்போது அபிவிருத்தித் துறையினர் குளப் புறம்போக்கு நிலங்களிலும், குளக்கரையிலும், ஊர்ப் புறம்போக்கு நிலங்களிலும் மரங்களை வைக்கும் திட்டத்தைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்

[Sri S. Ramaswamy Naidu] [23rd March 1960]

திலே வனத் துறையினரும் சேர்ந்து நல்ல முறையில் வேலை செய்தால் செழிப்பான வனம் உண்டாகி மழை பெய்ய எதுவாகும் என்று நம்புகிறேன்.

சின்னச்சின்ன மலைகளில் இருக்கக் கூடிய மரங்களைப் பொறுத்த வரையில் அங்கே கரி உபத்திரவம் இருக்கிறது. மலைகளில் கரி உண்டாக்கு வதற்காக அங்குள்ள மரங்களைக் கொளுத்த வேண்டி அப்படியே காடு முழுவதையுமே கொளுத்தி விடுவதால் அந்த இடத்தில் முளைக்கக் கூடிய மரங்களெல்லாம் வெந்து போய் விடுகின்றன—கரிக்கு பிரயோசன மில்லாத மரங்கள்கூட வெந்து போய்விடுகின்றன. நான் ஒரு யோசனையைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கரி உண்டாக்குகின்றவர்கள் காட்டி லுள்ள மரங்களை வெட்டி—கரிக்கு உபயோகக்கூடிய மரங்களை மட்டும் வெட்டி—மலைக்கு கீழே சாதாரண பூமிக்கு கொண்டு வந்துதான் கொளுத்த வேண்டும் என்று ஒரு உத்தரவு போட்டால்தான் இந்த மலைகளிலுள்ள வனவளம் குறையாமல் இருக்கும் என்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். அம்மாதிரி செய்தால் மக்களுக்கும் பிரயோசனமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் ரஸ்தாக்களில் சாதாரணமாக மரங்கள் வைப்பதைப்பற்றி நண்பர்கள் பேசினார்கள். இம்மாதிரி சர்க்காருக்குச் சொந்தமான மரங்களை—பொது மரங்களை—ஏந்த மரத்தை வெட்டினாலும் தண்டனை பலமாக இருக்கவேண்டுமென்பது எனது அபிப்பிராயம். இப்பொழுது தலை சமனக்கு 4 அணு என்ற ரேட்டுக்கு கம்பென்னைச் செய்து வாங்கக் கூடிய நிலை இருப்பதால் இம்மாதிரியான மரங்களைக் கூசாமல் வெட்டுகிறார்கள். பொது மரங்களைத் தொட்டால் ஆபத்து என்று பயம் உண்டாகக் கூடிய முறையில் சட்டத்தைத் திருத்தியாவது தாட்சண்யம் இல்லாமல் நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடிய முறையில் ஒரு உத்தரவு போட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI J. MATHA GOWDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, வளத்துறை மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வனத்தைப் பொறுத்த வரையில் நீலகிரி ஜில்லாவினுடைய சில குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. நீலகிரி ஜில்லாவிலே இருக்கக்கூடிய நிலப்பரப்பிலே வனங்களை உற்பத்தி செய்வதற்காக வனத் துறையாளர்கள் மரங்களை நடுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு ரூநரா மின்சாரத் திட்டத்திற்காக அங்கு அணைக்கட்டுகளைக்கட்ட பல ஏக்கர் பூமிகள் அதிலே போய் விடுகிறது. அப்படி இரண்டு பக்கத்திலும், ஒரு பக்கத்திலே வன விலங்குகளைக் காப்பாற்றவும், ஒரு பக்கத்திலே காட்டுச் செல்வத்தை வளர்க்கவும் அங்கு நிலத்தை அதிமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, அங்கு மாதத்திரம் திட்டங்களைப் போடும்போது அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்கள் என்ன செய்வது என்பதைப்பற்றிச் சில காலத்திற்குள் பிரச்சனை வந்து விடுமோ என்ற ஐயம் ஏற்படுகிறது. காரணம் என்ன என்று சொன்னால் காடுகள் வளர்ப்பதில் ஜில்லாவிற்கு இத்தனை ஏக்கர் என்று டார்ஜெட் போடுகிறோம். குறிப்பாக நீலகிரி ஜில்லாவிற்கு டார்ஜெட் போடும்போது எங்கெங்கே சாத்தியமான இடம் இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் காடுகளை வளர்க்க ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். வீடுகளுக்குப் பக்கத்தில் காடுகளை வளர்க்கக் கூடாது என்று எத்தனையோ முறை சொல்லியும் அங்கெல்லாம் வளர்க்க ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். பஞ்சம், வாட்டில் போன்ற மரங்களை உற்பத்திச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். அவைகளுக்குத் தகுந்த இடம் இருக்கும்போது ஊருக்குப் பக்கத்தில் மரங்களை நட ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். இதைப் பற்றி பல விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றன. அமைச்சருக்கும் கூட உதகையில் இருக்கும் போது சொல்லியிருக்கிறேன். இதைப்பற்றி சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு உத்திரவிட வேண்டுமென்று மிகவும் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

23rd March 1960] [Sri J. Matha Gowder]

குறிப்பாக வேறு மரங்களை விட ப்னுகம், வாட்டிவ் மரங்களை மாத்திரம் அதிகமாக நடலாம். அதை நடுவதற்கு பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் பூமி உதகைக்கும் கூடலாருக்குமிடையே இருந்தாலும் அதை விட்டு விட்டு ஊர்ப் பக்கத்தில் நடுகிறார்கள். அதைச் சற்று கவனிக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக வனத்திலே ரோடுகள் போகின்றன. பப்ளிக் ரோடுகள்—ரோட் ஆப் வே— போகின்றன. குறிப்பாக தெற்கு மராட்டாவைப் பற்றி அமைச்சருக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். அங்கு ஒரு கூட்டுறவுப் பண்ணை இருக்கிறது. அந்தப் பண்ணைக்குப் போகக் கூடிய வாகனங்கள் அங்கு போவதற்கு உத்தரவு வாங்க வேண்டுமென்று இப்போது உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். எட்டு அல்லது ஒன்பது வருஷங்களாக பல வாகனங்கள் போய்க்கொண்டிருக்கும் போது, இப்போது எந்த வாகனங்கள் போனாலும் பர்மிட் வாங்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அங்கே அமைச்சர் கூடப் போக தடை இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது எந்த வண்டியானாலும் பர்மிட் வாங்க வேண்டுமென்று தகராறு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி அங்கு இருப்பவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பல ஆண்டுகளாக வாகனமாக உபயோகித்துக் கொண்டிருந்தும் இப்போது உத்தரவு வாங்க வேண்டுமென்று சொல்வது முறையாகாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவிற்குச் சொல்லி ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இல்லையென்றால் மிகவும் தடங்கல் ஏற்படுகிறது. இதை அவசியம் கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் மிகவும் பணிவோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குள்ளம்பாளையக் கூட்டுறவுப் பண்ணை ஏற்படுத்துவதை பற்றி அமைச்சருக்கு விண்ணப்பம் கொடுத்தது ஞாபகம் இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். சென்ற ஆண்டு அமைச்சருக்கு பவானிசாகரில் காட்டில் வாழ்க்கூடிய இருளர்களும், குறும்பர்களும் விண்ணப்பம் கொடுத்தும் அந்த வேலை இன்னும் முடிந்தபாட்டில்லை. 1954-ம் வருஷத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட திட்டம் இன்னும் காலம் கடந்து போவதன் காரணம் என்ன என்று டிபார்ட்மெண்டில் விசாரித்தபோது பாரஸ்ட் டிபார்ட்மெண்டில் அடிக்கடி மிகவும் கால தாமதம் செய்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. இதை ரூபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டு அமைச்சரிடத்தில் காட்டில் இருக்கக்கூடிய இருளர்கள் காட்டை வெட்டிவிட்டார்கள். தவறு ஏற்பட்டுவிட்டது என்று சொல்லியும் கூட, இருளர்களை ஜில்லா காட்டு அதிகாரிக் கோர்ட்டில் ஏற்றி ஒவ்வொரு வாரமும் 30 குடும்பங்களுக்கு தண்டனை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 30 குடும்பங்களாக ஒவ்வொருவாரமும் ஜெயிலில் இருந்திருக்கிறார்கள் என்று அமைச்சருக்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சற்று அவர்களுக்கு கண்டிப்பான முறையில் சொல்லவேண்டும். காட்டில் வசிக்கக் கூடிய இவர்களுக்கு சட்ட திட்டம் தெரியாது. சட்ட திட்டம் தெரியாத காரணத்தினால் சிறு தவறுகள் செய்து விட்டார்கள். இந்தக் காரணத்திற்காக இவ்வளவு தண்டனை கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லி இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI C. NATARAJAN : சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த மான்யத்தின் பேரில் அங்கத்தினர்கள் பிரேரேபித்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்துச் சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன்.

கள்ளக்குறிச்சி என்பது கள்ளர் குறிச்சி— அதாவது கள்ளர்கள் வாழக் கூடிய இடமாக இருந்து— மருவி இப்போது கள்ளக்குறிச்சியாகியிருக்கிறது என்று சில அறிஞர்கள் கூறுகிறார்கள். அந்த மலைப்பகுதியில் சில காடுகள் இருக்கின்றன. அந்தக் காடுகளில் இருப்பவைகள் சர்க்காருக்குத்தான் கிடைக்க வேண்டும். அங்கு இருக்கக் கூடிய அரிய நாடு, குறும்ப நாடு, சடைய நாடு எல்லாம் ஜாகீர்தார் கையில் இருக்கின்றன. அவர்கள் அதற்கு நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு குத்தகையாகச் செலுத்த வேண்டிய

[Sri C. Natarajan]

[23rd March 1960]

தொகை ரூபாய் 850. இந்த 850 ரூபாயைச் செலுத்தி விட்டு 50,000 மக்களை வைத்து ஆட்சி செலுத்துகிறார்கள். சுருக்கமாகக் கூறினால் அங்குள்ள 50,000 மக்களில் 4 பேர்கள் தான் சென்ற தேர்தலில் ஓட்டளித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இருக்கிற இந்த இடத்திலே அவர்களுடைய காட்டிலே என்ன இருக்கிறது என்று கேட்டால், தேக்கு, மூங்கில், சந்தனம் இன்னும் பயிரிடக் கூடிய தானியங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இவர்கள் எதையும் பயன்படுத்தக் கூடாது. அப்படி எதையாவது பயன்படுத்துவதானால் ஜாகிர்தாருக்கு வரி செலுத்த வேண்டும். இப்போதுதான் 50,000 பேர்கள் இருக்கக் கூடிய இடத்தில், நான் சட்டமன்றத்திற்கு வந்த பிறகுதான், 20 பள்ளிகளைத் திறந்திருக்கிறார்கள். அங்கே ரோடே கிடையாது. ஆஸ்பத்திரியே இல்லை. இந்த நிலையில் அங்கே 50,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், இது எவ்வாறு ஜனநாயகத்திற்குப் பொருந்தும்? இது சம்பந்தமாக தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் போடப்பட்ட ஒரு கேலை பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஜாகிர்தார்கள் விஷயத்தில் நாம் தலையிடக் கூடாது என்று ஆங்கிலேயர்கள் இட்ட ஆணை அப்படியே இருக்கிறது. அவர்கள் விஷயத்தில் தலையிடக் கூடாது என்று இப்போது கூட நீதி மன்றம் தீர்ப்பளித்திருக்கிறது. அங்கே ஜாகிர்தார்கள் மக்களைக் கொடுமைப்படுத்துகிறார்கள். சந்தனமும், மூங்கிலும், தேக்கும், கடுக்காயும் விலையும் இந்த இடத்தில் ஜாகிர்தார்களின் அதிகாரம்தான் இருக்கிறது. அங்குள்ள மக்கள் ஜாகிர்தார்களுக்கு வரி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அங்குள்ள கொடுமைக்கு ஒரு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கு ஒரு குமரி ஒரு குமரனை திருமணம் செய்து கொள்ள விரும்பினால் ஜாகிர்தார்கள் அனுமதி பெற்றுத்தான் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும். ஜாகிர்தார்கள் ஒப்புக் கொள்ளாவிட்டால், அந்தக் குமரி அந்தக் குமரனை திருமணம் செய்து கொள்ள முடியாது. திருமணம் ஆன பிறகு அக்குடும்பத்தில் இருவரும் ஆணும் பெண்ணும் ஜாகிர்தாருக்கு வரி செலுத்த வேண்டும். அவர்களுக்கு குழந்தை பிறந்தால் குழந்தை வரி செலுத்த வேண்டும். உழவுக்கருவிகள் வரைக்கும் அவர்கள் வரி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஜாகிர்தாரின் திருமணத்திற்கும், ஜாகிர்தாரின் மகனுடைய திருமணத்திற்கும் அம்மக்கள் வரி கொடுக்க வேண்டும். அம்மக்கள் இவ்வளவு கொடுமைக்கு உட்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆங்கிலேயர்கள் போட்ட சட்டம் இன்றும் அப்படியே இருக்கிறது. ஜாகிரை எடுக்க சர்க்கார் முன் வரவேண்டும். நான் கூறுவதை கனம் அமைச்சர் சினிமாக் கதைப் போல் கருதாமல் அங்குள்ள விவரங்களைத் தெரிந்து கொண்டு ஆவன செய்ய முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, சின்ன சேலம், ஆத்தூர், வாரநத்தம் பகுதிகளில் மலைகளில் ஏறிச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. உணவு தானியங்களோ விவசாயக் கருவிகளோ வாங்கக் நகரப்பகுதிகளுக்கு வர வேண்டுமானால் அங்குள்ளவர்கள் மலையீது ஏறித்தான் வர வேண்டியிருக்கிறது. அப்போது நடந்து தான் வர வேண்டியிருக்கிறது. காரணம் அங்கே எந்தவிதமான ரோடு வசதியும் இல்லை. பிரக்கா அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழாவது அங்கே இந்த ரோடு வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் அங்கே மலைப் பகுதிகளில், தகரை, நாய், குப்பம் என்ற வாயால் சொல்லக்கூடாத பெயர்கள் கொண்ட ஊர்கள் இருக்கின்றன. அங்கே பள்ளிக்கூட வசதிகளும் மற்ற வசதிகளும் இல்லை. அங்கே பள்ளிக்கூடங்களை நன்றாக நடத்துவதற்கு ஆசிரியர்களுக்குப் போதுமான அவவன்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member's time is up. He will resume his seat.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் வெட்டுப்பிரேரணைகளை ஆதரித்துப் பேச விரும்புகிறேன். காட்டு வளம் நாட்டு வளத்திற்கு வேண்டிய மிக மிக முக்கியமான செல்வமாகும். இப்போது நாம் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயப் பொருள்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். அதற்கு அத்தியாவசியமாக இருப்பது உரம்.

23rd March 1960]

[Sri V. K. Kothandaraman]

சாதாரணமாகத் தேவைப்படும் பசுந்தான் உரம் காட்டில்தான் கிடைக்கிறது. கால்நடைக்கான கீவனம் காட்டில்தான் கிடைக்கிறது. அயல் நாட்டு செலாவணி நெருக்கடியை சமாளிக்க, டானரிக்கு வேண்டிய பட்டைகளைக் கொடுக்கக்கூடிய வாட்டில் மரங்கள் காடுகளில்தான் இருக்கின்றன. மேலும் காடுகளில் நாம் விலையுயர்ந்த மரங்களை உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்பதையும் பார்க்கிறோம். இன்று காட்டு செல்வம் இந்த ராஜ்யத்தில் இதர ராஜ்யங்களிலுள்ளதை விடக் குறைவாக இருக்கிறது என்று தெரிகிறது. இந்த ராஜ்யத்தில் காடுகளைப் பாதுகாக்க போதுமான முயற்சி செய்யப்படவில்லை என்பது என் அபிப்பிராயம். இன்று, வாழ வழியில்லாத ஏழை ஹரிஜனங்கள் காடுகளிலுள்ள உலர்ந்த சுள்ளிகளை தலைச்சமையாக எடுத்துவந்தால் அவர்களைத்தான் பிடித்து அவர்கள் பேரில் கேஸ் போடுகிறார்கள். பெரிய கண்டராக்கர்கள் பிச்சை மரங்களை வெட்டிக்கொண்டுபோய் எவ்வளவோ கொள்ளையடிக்கிறார்கள். இது பற்றி பல ஜில்லாக்களிலிருந்து உம்ப்ளெய்ண்டுகள் வந்திருக்கின்றன. அவைகளை உடனடியாகக் கவனித்து அந்த கொள்ளையடிக்கும் சக்திகளை அடக்கி ஒடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த நான் இதைச் சொல்கிறேன் என்பதால் என்னை அடக்கவோ ஒடுக்கவோ கனம் அமைச்சர் முன்வரக் கூடாது. சர்க்காரின் வருமானத்திற்கு இடையூறு இருக்கும் தீய சக்திகளை அடக்கவும் ஒடுக்கவும் வேண்டும் என்று தான் நான் சொல்கிறேன். காடுகளைப் பாதுகாத்தால் சர்க்காரின் வருமானம் அதிகரிக்கும். சர்க்காரின் வருமானம் அதிகரித்தால் ஏழை மக்களின் மீது மேலும் மேலும் வரி போட வேண்டிய அவசியம் ஏற்படாது. ஏழை மக்கள் உலர்ந்த சுள்ளிகளை இலவசமாக எடுத்துச் செல்வதற்கு வகை செய்யும் முறையில் விதிலிக்கு அளிக்க வேண்டும் என்றும் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விலையுயர்ந்த மரங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் சந்தன மரம் குறிப்பிடப்படவில்லை. சந்தன மரங்களை அபிவிருத்தி செய்வதில் சர்க்கார் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும். மண்வளத்தைப் பொறுத்தவரையில், மலையடிவாரங்களில், காற்றாலும் மழையாலும் மண் அடித்துச் செல்லப் படுகிறது. அங்கே தண்ணீர் நிற்பதில்லை. மலையடிவாரங்களில், மண்ணை மழைத் தண்ணீர் அடித்துக் கொண்டு போவதால், சிறு சிறு செட்களாகக் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மேலும், நமது ராஜ்யத்தில், பீடித் தொழில் ஒரு பிரதான தொழிலாக இருக்கிறது. பீடிகளுக்கு வேண்டிய இலைகள் இப்போது பக்கத்து ராஜ்யங்களிலிருந்துதான் கொண்டுவரப்பட வேண்டியிருக்கின்றன. பீடி இலைகளை நிறைய இங்கே உற்பத்தி செய்வதில் பிரதான கவனம் செலுத்த வேண்டும். (மணி அடிக்கப்பட்டது) இன்னும் இரண்டு நிமிஷங்களில் முடித்துவிடுகிறேன். ஐந்து நிமிஷங்களில் எவ்வாறு நான் எதைச்சொல்ல முடியும்.

DEPUTY SPEAKER : Sri T. S. Ramaswami will now speak.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Two minutes more, Sir.

DEPUTY SPEAKER : No. The hon. Members time is up. He will resume his seat.

SRI T. S. RAMASWAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் போது, இதற்கு முன்பு நான் குறிப்பிட்டிருக்கும் ஒரு விஷயத்தையே விவரமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மானிய கோரிக்கையில் ரப்பர் பளாண்டேஷனுக்காக 2 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. பட்ஜெட் மெமொரான்டத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி, இலாகாவின் திட்டம், 8-ஆண்டு கால—நீண்ட கால—ஸ்கீமில் பேஸ்ட் ப்ரோக்ராமில் ஒரு ஆண்டுக்கு 300 ஏக்கர் வீதம் 8 ஆண்டுகளில் 3,000 ஏக்கரில் ரப்பர் பயிரிட வேண்டுமென்பது ஆகும். 3000-க்கும் மேற்படப் பல ஏக்கர்கள் ரப்பர் பயிரிடுவதற்கு செலாகியமான இடங்கள் இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கின்றன. சாதாரணமான பிரதேசங்களில் கூட இதை பயிரிட்டால் நன்றாக வளரும். ஏனென்றால் கேரளத்தில் கடையம் ஜில்லா

[Sri T. S. Ramaswamy]

23rd March 1960

வில் சாதாரண இடங்களில் பயிரிட்டு நல்ல பலன் கண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஏராளமான இடங்கள் நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கின்றன, ரிஸெர்வ் பாரெஸ்ட்ஸ் என்று சொல்லும்போது, முன்பு கன்ஸெர்வேஷன் ஆப் பாரெஸ்ட்ஸ் என்று சொல்லுவதுண்டு. அதாவது காடுகள் பாதுகாப்பது ஆகும். இப்போது நாம் காடுகளையும் செயற்கையாக உண்டாக்குகிறோம். செயற்கைக்காடுகளை உண்டாக்கவும் ரப்பர் ப்ளாண்டேஷன் உதவும். எனவே நாம் எங்கு வேண்டுமானாலும் ரப்பர் ப்ளாண்டேஷன் செய்யலாம். அப்படிப் பார்த்தால் 30,000 ஏக்கருக்கு மேல் ரப்பர் ப்ளாண்டேஷன் செய்ய முடியும் என்று கூறுவேன். வருஷத்திற்கு 300 ஏக்கர் வீதம் இன்னும் எட்டு வருஷங்களில் மூவாயிரம் ஏக்கரில் ரப்பர் பயிரிடப்படும் என்று பட்ஜெட் மெமொராண்டத்தில் கண்டிருக்கிறது. ஒரே வருஷத்தில் 1,000 ஏக்கர் ரப்பர் பயிரிடுவது சாத்தியமாக இருக்கும்போது வருஷத்திற்கு 300 ஏக்கரை பயிரிடுவதற்கான பேஸ்ட் ப்ரோக்ராம் ஏன் தயாரிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

1 p.m. **THE HON SRI M. BHAKTAVATSALAM:** எந்தெந்தப் பிராந்தியங்களில் ஒரே வருஷத்தில் ஆயிரக்கணக்கான ரப்பர் மரங்கள் வைக்கப்பட்டன என்ற விவரங்களைக் கொடுத்தால் நானும் போய்ப்பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

SRI T. S. RAMASWAMI : கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் 600 ஏக்கரில் ஒரே வருஷத்தில் பலன் கிடைத்திருக்கின்றது. பயனீர் குமாரசாமி எஸ்டேட் இருக்கிறது. தனி மனிதர்கள் நடத்தக் கூடிய இடத்திலேயே முடியுமென்றால் அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தினால் முடியாது என்று சொல்ல முடியுமா? ஏராளமாக எஸ்டேட்கள் இருக்கின்றன. அப்படி எடுத்துக் கொள்ளும்போது 300 ஏக்கர் என்று இல்லாமல் 3,000 ஏக்கர் எடுத்துக் கொள்ளலாம். இதனுடைய செலவு பற்றிய புள்ளி விவரத்தைப் பார்க்கப்போனால் 3,000 ஏக்கருக்கு சுமார் 32 டன் ரூபாய் செலவாகிறது. ஏறக்குறைய 1,200 ரூபாய் ஒரு ஏக்கருக்குக் கொடுக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் சப்சிட் கொடுக்கிறார்கள். முன்னால் “ரீ ப்ளாண்டேஷன்”-க்கு கொடுத்தார்கள். இப்போது சாதாரணமாக “ப்ளாண்டேஷனுக்கு”க் கொடுக்கிறார்கள். ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ 600,700 கொடுக்கிறார்கள். அரசாங்க ரீதியில் நடந்தாலும் அந்த சப்சிட் கொடுபார்கள். அது கொடுக்கப்படவில்லையென்றால் அதை ஏன் விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும்? அரசாங்கமே நேரடியாக நடத்தாவிட்டாலும், கார்ப்பரேஷனாகவது ஏற்படுத்தி நடத்தக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டால் நிச்சயமாக மத்திய அரசாங்கத்தின் சப்சிட் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். புள்ளி விவரத்திலிருந்து ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 1,300 ரூபாய் வருமானம் வருகிறது என்று தெரிகிறது. தங்கச்சரங்கமாக இருக்கும் இந்தப் பெரிய திட்டத்தை 300 ஏக்கர் என்று கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எடுக்காமல் பெரிய திட்டமாக வைத்து, எடுத்துச் செய்வதானால், கன்னியாகுமரியில் பல ஆயிரக் கணக்கான பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியும்; அரசாங்கத்திற்கும் வருவாய் தரக்கூடிய பெரிய திட்டமாக இருக்குமென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஒவ்வொரு “எலிவேஷனிலும்” ஒவ்வொரு ப்ளாண்டேஷன் போடலாமென்று நிலைமை இருக்கிறதென்று நண்பர் சந்திரசேகரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். 4,000, 5,000 அடிக்கு மேல் வெறும் புல் தரையாக இக்கிறது. ஊட்டியைப்போல் இருக்கிறது. 1 ப்ளாண்டேஷனுக்கு நல்ல இடம். ஏறக்குறைய 10,000 ஏக்கருக்கு மேல் இருக்கிறது. அதில் 1 ப்ளாண்டேஷன் வைத்தால் டாலர் கிடைக்கும்; வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க முடியும்; அரசாங்கத்தின் கஜா னாவும் பெருக முடியும். கன்னியாகுமரியில் பெரிய இண்டஸ்ட்ரீஸ் கிடையாது. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகம். ஆகவே, இந்த இரண்டு திட்டத்திலும் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். அரசாங்கமே நேரடியாக நடத்தமுடியாவிட்டாலும், கார்ப்பரேஷனாகச் செய்தாவது (தாமோதர் கார்ப்பரேஷன் மாதிரி) இந்தத் திட்டத்தை நடத்தினால் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவுக்கு ஒரு பெரிய சேவை செய்தவர்களாவீர்கள் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

23rd March 1960]

[Sri T. S. Ramaswamy]

இன்னொரு விஷயம். “வாட்டில்” என்பது இதுவரை வெளியில் இருந்து இறக்குமதி செய்து வந்தோம். தற்போது பாரஸ்ட் இலாகாவைப் பொறுத்த வரை “வாட்டில் கல்டிவேஷனை” நல்ல முறையில் தொடங்கி வருஷத்திற்கு வருஷம் முன்னேறிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதன் காரணமாக அந்நிய நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்வது குறைந்து வருகிறது. இன்னும் கொஞ்ச நாட்களில் அந்நிய நாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய அளவுக்கு வளர்ச்சி அடைய முடியும் என்று நினைக்கிறேன். வேட்டையாட்களில் உள்ள “பர்டு சாங்ஸ்வரி” என்பது நம்முடைய தேச திலேயே முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. ஆனால் அது அவ்வளவு தூரம் கண்ணும் கருத்துமாகக் கவனிக்கப்படவில்லை. ஏரியில் சரியானபடி தண்ணீர் இல்லாதபடியால் பட்சிகள் வரவில்லை. அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் அங்கு ஒரு “ட்ராவலர்ஸ் பங்க்ளா”வும் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். அது கட்டப்பட்டால் எல்லோரும் போய்ப்பார்க்க வசதியாக இருக்கும். (ஸ்ரீ வி. கே. ராமசாமி முதலியார் : எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டியின் சிபாரிசின் பேரில் அங்கு ஒரு கட்டிடம் கட்டப் போகிறார்கள்.) ரொம்ப சந்தோஷம். அதை நல்ல முறையில் கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மாரியத்தின் பேரில் கொண்டு வரப்பட்டவெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். காட்டிலாகா நம்முடைய சர்க்காரிலே உள்ள ஒரு முக்கியமான இலாகா. நாட்டுச் செலவத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்றால் காட்டுச்செல்வம் நல்லபடி விருத்தி அடைய வேண்டும். அதன் காரணமாக அந்நியச் சொவணி குறையும், நம் மாகாணத்திலேயே நமக்கு வேண்டியவைகளையெல்லாம் உற்பத்திசெய்து கொள்ளக் கூடிய சாதனங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அமைச்சர் அவர்களிடையே ஆரம்ப உரையில் சில ஏற்பாடுகளைச் செய்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். “ஸாப் - உட்” (Soft wood) உற்பத்தி செய்ய கிடைத்த தொழிற்சாலை அமைக்க சில திட்டங்கள் போட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி நான் சந்தோஷப்படுகிறேன்.

புறம்போக்கு இருக்கும் ஒவ்வொரு பிராந்தியங்களிலும் துரிதமாகச் செடிகள், மரங்கள் வைக்க உடனே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதிலும் முக்கியமாக ஜமீன் எடுக்கப்பட்ட பிராந்தியங்களில் அநேக வட்சக்கணக்கான ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் ஜமீன்கள் காலத்தில் எப்படி இருந்தனவோ அதே மாதிரி தான் இப்போதும் இருக்கின்றன. அவைகளை உடனடியாக எடுத்து காட்டிலாக்கா விடமோ, ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்ட்டிலோ ஒப்படைத்து அங்கெல்லாம் செடிகளை நட்பு வளர்ப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பசுந்தான் உரம் ரொம்பவும் முக்கியமானது. இப்போது கொடுக்கப் பட்டிருக்கும் புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால்கூட பற்றுக்குறை இருப்பது தெரியும். இதை இன்னும் இரண்டு பங்கு அதிகரிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். விவசாயத்துக்கு முக்கியமாக வேண்டியது பசுந்தான் தழை. தழை கிடைப்பதில் அநேக கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திலும் சிறு சிறு காடுகள் இருந்த போதிலும், ஊட்டிகள் எடுத்துக் கொள்வதற்கு வேண்டிய திட்டங்கள் எல்லாம் வகுத்திருந்தபோதிலும், விவசாயி அந்தத் தழைகளை எடுத்துக் கொள்வதற்குப் பர்மிட் வாங்குவதற்காக 30, 40 மைல் தூரம் சென்று வாங்கி வர வேண்டியிருக்கிறது. அதன் மூலமாக லஞ்ச ஊழல்களுக்கு இயிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு இதைச் சலபமாகப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சந்தன மர உற்பத்தியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். பூச்சி அரிப்பதைத் தடுக்க ஆராய்ச்சி செய்து வருவதாகச் சொன்னார்கள். சென்றவருஷத்தில் நான் இதைப் பற்றிப் பேசியிருப்பதாக ஞாபகம். சந்தன மரம்

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar] [23rd March 1960.]

மூலமாக அநேக தைலங்கள், மருந்துகள் எல்லாம் செய்கிறார்கள். நம் முடைய ராஜ்யத்தில் ஒரு பாக்கரி அமைக்க ஒரு யோசனை இருந்தது, அது என்ன ஆயிற்று? மைசூர் கவர்ன்மெண்ட் அவைகளைச் செய்து வருகிறார்கள். அதன் காரணமாக அவர்களுக்கு ஏராளமான அளவில் லாபம் கிடைப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அந்த பாக்கரியில் நம் சந்தன மரங்களை ஒப்படைத்து தைலம் இறக்கப்போவதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அது உண்மையா? அவர்களிடம் நம்மரத்தைக் கொடுக்காமல் நம் ராஜ்யத்திலேயே ஒரு சந்தன தைலம் இறக்கும் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தி நாளை தைலம் உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு அரசாங்கத்தில் யோசனை இருக்கிறதா? “சந்தன மரம்” “இல்லிசிட் கட்டிங்” தெரியாமல் வெட்டுவது—பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த மாதிரி “பாக்கரி” வைத்தால் “இல்லிசிட் கட்டிங்” குறையும் என்று நினைக்கிறேன்.

“டிம்பர் ட்ரான்சிட்” (Timber Transit Visa) பற்றி அநேக தடைவை பேசியிருக்கிறேன். ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மெண்டு மூலம் சில உத்தரவுகள் எல்லாம் பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். நான் பேசியதன் காரணமாகவும், அனேகவித மனுக்கள் எதிமூய்தின் காரணமாகவும், இம்மாதிரி உத்தரவு போட்டும் அமலுக்கு வரவில்லை. அதிலே அனேகவிதமான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. முக்கியமாக ஒரு பிராந்தியத்திலிருந்து இன்னொரு பிராந்தியத்திற்கு, ஒரு எல்லையைவிட்டு வேறொரு எல்லைக்கு விறகு எடுத்துப் போகவேண்டுமென்றால், அனேகவிதமான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அதையும் நிவர்த்தி செய்ய, (Transit visa) டிரான்சிட் விசா, கஷ்டமில்லாமல் கொடுத்து வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மைனர் பாரஸ்ட் ப்ராட்யூஸ் (Minor Forest Produce) பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆவாரம்பட்டை காட்டிலிருந்து கிடைக்கிறது. டானிகளில் தோல் பதனிடுவதற்கு அதை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். நமக்கு அன்னியச் செலாவணிக் குறைவு இருந்தும், அனேக லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் கொடுத்து, அன்னியர் நாட்டிலிருந்து தோல் பதனிடவேண்டிய சாமான்கள் வரவழைக்கிறோம். நான் லெதர் டெக்னலாஜிகல் இன்ஸ்டிடியூட்டிற்குச் சென்றிருந்தபோது, அங்குள்ள டைரக்டர் அவர்கள் “ஆவாரம்பட்டையை” உபயோகப்படுத்தாமலேயே, வேறு எந்தவிதமான பட்டைகளையும் உபயோகப்படுத்தி, தோல் பதனிடக்கூடிய ஹேஷ்யம் இருக்கிறது, அதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்துகோம்” என்று சொன்னார்கள் அதைப் பற்றியும் யோசனை செய்து, தோல் பதனிடுவதற்கு வேறு எந்த முறையைக் கையாளலாம் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

அடுத்து, Gracing area (மேய்காலைப்) பற்றி சில வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். கால்நடைகளை நம்முடைய நாட்டில் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்றால் மேய்ச்சல் ஆதாரம் அவசியம் தேவை. அதற்கும் விதிகளை சலபமாகச் செய்து, எவ்வளவு தூரம் விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமோ அவ்வளவு தூரம் செய்யவேண்டும். பளான் டேஷன் எரியா, மரம்வைக்கும் பிராந்தியங்களையெல்லாம் கிராமங்களுக்கு ஆகாமையில் வைப்பதால், கால்நடைகள் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளுக்கு நெருக்கடி இருக்கிறது. கிராமாந்திரங்களில் ஒரு மைலுக்கு இரண்டு மைலுக்கு அப்பால் எவ்வளவு தூரம் எட்டி வைக்கலாமோ அவ்வளவு தூரம் எட்டி மரங்களை காட்டிலாகா வைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கிராமத்தின் அருகாமையில் வைப்பதன் காரணமாக “ரிஜிடிடி” கடுபிடி ஏற்படுகிறது. அதனால் விவசாயிகள் துன்பப்படுகிறார்கள். அதையும் கவனித்து, முக்கியமாக கால்நடைகளுக்கு வேண்டிய மேக காலுக்கென்று ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திலும் இவ்வளவு நிலம் இருக்க வேண்டுமென்று ரிசர்வ் செய்ய வேண்டும். சிறு பிராந்தியங்களை அதற்காகத் திட்டமாட ஒதுக்கி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

23rd March 1960] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar]

காட்டு மிருகங்களைப்பற்றியும் அனேக கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள் மிருகங்களை வளர்ப்பதற்காக வேண்டிய பாதுகாப்பு கொடுத்திருக்கிறது. இருந்தாலும் கண்டிப்பாக அந்தப் பிராந்தியங்களில் வேட்டை ஆடுவதையோ, துப்பாக்கி வைத்துக்கொண்டு மிருகங்களை இம்சை செய்வதையோ கண்டிக்கக்கூடிய வகையில் சட்ட திட்டங்கள் வைத்து, விதியை கடினமாக்க அமுல் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். மிருகங்களைப் பாதுகாக்கவேண்டியது நம்முடைய கடமை. அதற்கும் தக்க ஏற்பாடு செய்து ஆவன செய்யவேண்டும்.

நான் சொல்லிய யோசனைகளையெல்லாம் சர்க்கார் கவனித்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

***THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட கனம் அங்கத்தினர்கள் யாவரும் வன வளத்தைப்பெருக்க வேண்டியதன் அவசியத்தைப் பற்றியே குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுவதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். நான் முதலில் கூறியபடி, வனவளம் நமக்கு ரொம்ப குறைவாக இருப்பதால், பல விதங்களில் கவனம் செலுத்தி, அதைப் பெருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு, திட்டங்கள் வகுத்து நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகின்றோம். கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னதுபோல், வெறும் “கன்ஸெர்வ்” பண்ணுவது மாத்திரமல்ல—எனென்றால் வன வளம் நமக்குக் குறைவாக இருப்பதால், இருப்பதை ரொம்ப ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டியது அவசியந்தான். அதைக் கொஞ்சங்கூட விட முடியாது—இருப்பதைப் பாதுகாப்பதோடுகூட, ஆனாலும் வளர்க்க வேண்டியதும் அவசியமாக இருக்கிறது. இரட்டிப்பாக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அந்த வகையிலே இப்பொழுது கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

ஆனால், சில கனம் அங்கத்தினர்கள் குறைபாடு தெரிவித்ததில் ஒன்றுக் கொன்று முறண்பாடாக இருக்கிறது. தேக்கு, வாட்டில், தொழிலுக்குப் பயன்படக்கூடிய, விவசாயத்திற்குப் பயன்படக்கூடிய, மக்களுக்கு மற்ற தேவைகளுக்குப் பயன்படக்கூடிய மரங்கள் வளர்க்கப்படவேண்டுமென்று ஒரு புறம் சொல்லிக்கொண்டே, வசதி குறைந்து போகிறது என்று இன்னொரு புறம் பேசப்படுகிறது. “ஏன் இப்படி மரங்களை வைத்துக் கொண்டே போகிறீர்கள்? எங்களுடைய கால்நடைகளின் மேய்ச்சலுக்கே போதாமலிருக்கிறதே. ஏன் புதிதாக மரத்தை வைக்கிறீர்கள்” என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். புதிதாக மரங்கள் வைத்துப் பெருக்கினால் எல்லோருக்கும்தான் நன்மை.

வாட்டில் பார்க் கிடைக்கிறதென்றால், அது முக்கியம். நியூஸ்பிரின்ட் காகிதம் உற்பத்தி செய்வதற்கு வாட்டில் மரம் உகந்தது என்று ரோம் நிபுணர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையொட்டித்தான் இப்பொழுது காகிதத் தொழிற்சாலைக்குத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குத் திட்டம் போட்டு, 19,000 ஏக்கர் நிலங்களில் வாட்டில் வைப்பது என்று திட்டப்படி வைத்துக்கொண்டு வருகிறோம். மொத்தத்தில் 19,000 ஏக்கர். ஆனால், எங்கு வைக்கலாமோ அங்கு வைக்கலாம். எங்கு வைத்தால் மரங்கள் வளர்ந்து வருவதற்கு சௌகரியம் இருக்கிறதோ அங்குதான் வைக்கவேண்டும். “எங்காவது வைத்துவிடு” என்று சொன்னால் பிரயோஜனம் இல்லை. திட்டங்கள் போட்டு புதிதாக மரங்கள் வைக்கும்போது யாருக்கும் தொந்தரவு கொடுக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இல்லை. யாருக்கும் தொந்தரவு வந்துவிடக்கூடாது என்ற கவலை, அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. நீண்டகாலமாகக் குடியிருக்கும் மக்கள் முக்கியமாக மலை வகுப்பினராக வாழ்கின்ற பிற்போக்கு நிலையில் இருப்பவர்கள், அவர்கள் மாடு, கன்றுகள் வைத்து விவசாயம் செய்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு எந்த விதத்திலும் தொந்தரவு செய்யக்கூடாது, அவர் ளுடைய குறைகளை அகற்ற வேண்டும், காடுகள் மூலமாகவே அவர்களும் நன்றாக வளர்ந்து வாழவேண்டும் என்ற அக்கறை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. இதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு, பார்த்துத்தான் செய்கிறோம். “கொஞ்ச தூரத்திற்கு அப்பால் கூட நாங்கள் மாட்டைக்கொண்டு

[Sri M. Bhaktavatsalam] [23rd March 1960]

போகமுடியாது, பக்கத்தில்தான் மாட்டை மேய விடுவோம்” என்றால் அது சரியல்ல. எத்தனையோ மைல்கள் தூரம் கால்நடைகளைக்கொண்டு போய் மேய்கிறார்கள் பல இடங்களில். எவ்வளவோ அக்கறையுடன் மாடுகளைக் கவனித்துக்கொள்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் அனேக இடங்களில், “100 அடி கூட போக முடியாது, இங்கே வைக்கக் கூடாது, இதுவரையில் வைத்தாலும் இனி வைக்காதீர்கள், வைத்திருந்தாலும் எடுத்துவிடுங்கள்” என்று சொல்லப்படுகிறது. அது சரியல்ல.

கால்நடைகளுக்கு மேய்கால் வசதி இருப்பது அவசியம். காடுகளில் மேய்கால் வசதி செய்து, அதை எவ்வளவு தூரம் பெருக்க வேண்டுமோ அவ்வாறு பெருக்கத்தான் நான் கவனம் செலுத்துகிறேன். விவசாயம் பெருகுவதற்கு கால்நடைச் செல்வமும் வளரவேண்டும். அதற்கு மேய்கால் வசதி முக்கியம். மேய்கால் வசதிக்கு காடுகளில் எவ்வளவு தூரம் உதவி அளிக்க முடியுமோ அந்த அளவுதான் திட்டம் போடுகின்றோம் இப்பொழுது வைக்கும் மாடுகளோடு மேய்ச்சல் வசதிக்கும் பயன்பட வேண்டும் என்ற முறையில், புல் வளரக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும் என்றும் கவனம் செலுத்துகிறோம். மேய்ச்சல் வசதி கொடுக்கின்றோம். ஆனால், அவரவர்கள் இஷ்டம்போல், கேட்பார் இல்லாமல், மாடுகளை மேய்த்துக்கொள்ளலாம் என்று விட்டுவிட்டால், செடிகள் வளர முடியாது. மேய் ஒரு வருஷத்திற்காவது செடிகளைப் பாதுகாக்க வேண்டியது அவசியம். அப்படிப்பட்ட சமயத்தில் மாடுகள் மேய்வதற்குத்தக்க வேறு இடத்தைக் காட்டுகிறோம். காட்டினாலும் அங்கு போக விரும்புவதில்லை. குறிப்பிட்ட இடத்தில்தான் மேய விடவேண்டுமென்று சொன்னால், அது ஒத்துமையப்படுகாது. நம்முடைய ரிசர்வ் காடுகளில் மாத்திரம் மேய்கால் திட்டங்களில் மேயக்கூடிய கால்நடைகளின் எண்ணிக்கை 1,692,522 ஆகும். இன்னும் சில இடங்களில் புல் நன்றாக வளர்ந்திருக்கிறது, வசீகரமாக இருக்கிறது. அங்கிருந்து புல்லை வெட்டிக்கொண்டு போங்கள் என்கிறோம். புல்லை வெட்டிக்கொண்டு போகாமல், மாட்டைக்கொண்டு மேய்த்தான் விடுவோம் என்கிறார்கள். மாடு மேய்ந்தால் பக்கத்தில் வைத்திருக்கும் செடிகள் அழிகின்றன. காடு அழிந்தாலும் பரவாயில்லை, மாடுகளுக்குப் புல் வெட்டிக்கொண்டு போகமாட்டோம், மேய்த்தான் விடுவோம் என்று சொல்வார்களானால், மாடுகள் மீது அக்கறைக் குறைவு என்றுதான் ஏற்படுகிறது. சிற்சில பிராந்தியங்களில் மாடுகளை நன்றாக வளர்க்கிறார்கள். ஆனால், பல இடங்களில் மாடுகளாக மேய்ந்துகொண்டால் சரி என்ற நிலையில் மாடு வைத்துக்கொள்வதில் அக்கறைக் குறைவு காணப்படுகிறது. புல் வெட்டிக்கொண்டு போங்கள், நல்ல புல் இருக்கிறது, அனுமதி கொடுக்கிறோம், வெட்டிக்கொண்டு போய் மாடுகளுக்குப் போடுங்கள், புல்லைக் கொண்டு போய் விற்றாலும் விற்றுக்கொள்ளப்படும் என்றால் கூட, யாரும் அதற்குத் தயாராயில்லை. பல இடங்களில் விசாரிக்கிறேன். யாரும் வர மாட்டேன் என்கிறார்கள். ஏதோ மாட்டைவிட்டுவிட்டுப் போகலாம். மாடு மேய்ந்துவிட்டுப் போகட்டும் என்றால், அதற்கும் தக்க இடங்களில் வசதி செய்கிறோம். மாடு மேயக்கூடிய இடங்களில் மேய இடம் கொடுக்கிறோம். முறுப்பதில்லை.

நீலகிரியிலிருந்து வந்த கனம் அங்கத்தினர் சொன்னது மாதிரி, நீலகிரியில் ரொம்ப நாள் இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக, சட்ட திட்டம் கூடாது, இஷ்டம் போல் வைக்கவேண்டுமென்றால், அது சரியல்ல. நீலகிரியில் விளைவது வேறு ஜில்லாவில் விளையாது. அது நீலகிரிக்கே பயன்பட வேண்டும். குந்தாத திட்டம் வைத்துவிட்டார்கள், இனிமேல் ஒன்றும் கூடாது, சும்மா விட்டுவிடுங்கள் என்று சொன்னால், அது நியாயம் இல்லை. குந்தா மின்சாரத் திட்டம் ஏற்பட்டு, காடு வளர்ச்சியும் ஏற்படுவதோடு, அதையொட்டிய தொழில்களும் ஏற்பட்டால், முதன்மையாக பலன் அடையக்கூடியவர்கள் நீலகிரி மக்கள்தான். நீலகிரி எவ்வளவுக் கெவ்வளவு வளம் பெருகிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அங்குள்ள மக்களுக்குத்தான் முதலில் நன்மை ஏற்படுகிறது. நீலகிரி மக்கள் தங்களுக்குத் தொல்லையாகக்கூட காட்டை நினைக்கிறார்கள், நாம் அவைகளைப் பயன்படுத்தப் போகும்போது. முன்பு தென்கன்னடவாசிகளும் அப்படித்தான் காடுகளைப்பற்றி நினைத்தார்கள். காடுகளை அவர்கள் தங்களுக்கு எதிரியாக

23rd March 1960] [Sri M. Bhaktavatsalam]

நினைப்பதுண்டு. சமத்தரையில் இருப்பவர்கள் காட்டுச் செல்வம் இல்லையே என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால், வனச் செல்வம் அதிகமாக இருக்கும் இடத்தில் வசிப்பவர்களுக்கு அதன் மீதே வெறுப்பு வந்துவிடுகிறது. காடு வளத்தை நாம் அதிகமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. மீண்டும் உறுதி கூறுகிறேன்—இதையெல்லாம் செய்யும்போது, அங்கே வசிக்கும் மக்களுக்கு எந்த விதத்திலும் தொந்தரவு கொடுக்கக்கூடாது என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம். நான் போகும்போது டல் இடங்களில் கேட்கிறார்கள், “இங்கு மரம் வைக்கப் போகிறார்களே, செடி வைக்கப் போகிறார்களே, எங்கள் கால்நடைகளின் மேய்ச்சலுக்கு வேண்டிய இடமாயிற்றே” என்று. நேரில் போய்ப் பார்த்தால், இன்னொரு இடம் பக்கத்திலேயே இருக்கிறது, மேய்ச்சலுக்கு வசதியாக. கால்நடைகள் ஒரு மைல், அரை மைல் தூரம் நடந்து போகாது? இருந்தாலும் குறிப்பிட்ட இடத்தில்தான் மேய்ச்சல் வசதி வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். ஆகவே, நான் கனம் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், விஷயம் தெரியாதவர்களுக்கு, மக்கள் பிரதிநிதிகள் எடுத்துச் சொல்லி, காட்டுச் செல்வத்தின் அருமை எல்லோருக்கும் தெரியும்படிச் செய்து, காட்டுச் செல்வத்தை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ளக்கூடிய வகையிலே மக்கள் ஒத்துழைப்பு அளிக்க முற்பட ஊக்குவிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது ரப்பரைபற்றி சொன்னார்கள். இன்னும் அதிகமாக பயிரிடலாம் என்று சொன்னார்கள். இதை நிபுணர்கள் கவனித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். வொர்கிங் பிளானைப்பற்றி பழைய பிளான் என்று சொன்னார்கள். பிளானைப் பொருத்தமட்டில் “அப்-டு-டேட்” ஆராய்ச்சியை வைத்துக்கொண்டுதான் வொர்கிங் பிளான் போடப்படுகிறது. நிபுணர்களைக் கொண்டுதான் பிளான் தயார் செய்கிறோம். வெளி நாட்டு நிபுணர்கள்கூட அதற்கு வேண்டிய உதவியை அளிக்கிறார்கள், யோசனைகளை தெரிவிக்கிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் வைத்துக்கொண்டுதான் “வொர்கிங் பிளான்” போடுகிறோம். ரப்பர் எவ்வளவு ரொடேஷனில் போடுவது, டீக் எவ்வளவு ரொடேஷனில் போடுவது, எப்படிப் பயிரிடுவது என்பதையெல்லாம் நிபுணர்களைக் கேட்டுத்தான் செய்கிறோம். உலகத்திலுள்ள நிபுணர்களைக் கலந்துதான் செய்கிறோம். அதைவிட வேறு ஏதாவது அனுபவம் இருக்கிறது என்று சொன்னால், அதையும் வன இலாகா நிபுணர்களைக்கொண்டு பரிசீலனை செய்ய ஏற்பாடு செய்கிறேன். “அப்-டு-டேட்” ஆராய்ச்சியை வைத்துக்கொண்டுதான் ரப்பர், டீக் இவைகளெல்லாம் பயிரிடப்படுகிறது.

கள்ளக்குரிச்சி அங்கத்தினர் ஜாகிர் கட்டுகளைப்பற்றி சொன்னார்கள். பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கிறது, மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஜமீன்களை எடுத்துக்கொண்டபொழுது ஜமீன் பிராந்தியங்களிலே பெயருக்குத் தான் காடுகள் என்று இருந்தன. அதற்குப் பிறகு அவைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டு பல பிராந்தியங்களில் செடிகளை வைத்து, அதை வனமாக்க இப்பொழுது கவனம் செலுத்தப் பட்டு வருகிறது. ஜாகிர் காட்டைப் பொருத்தமட்டில், அதலே சில சட்சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அந்த சிக்கல்கள் தீர்ந்த பிறகுதான் அதற்கு மேல் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். எப்படியும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடும் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், மாடு மேய்ப்பதற்கு இடம் கொடுக்கிறோம், அதேமாதிரி தழை கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். எங்கெங்கே தழை கொண்டுபோகக்கூடுமோ, அதற்கும் அனுமதி கொடுக்கிறோம். தழையை கொண்டுபோய் ஆங்காங்கு தங்களுடைய வயல்களுக்கு போடுவதற்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். டிம்பர் டிரான்ஸிட் விதிகளை தளர்த்தவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் விதிகள் போதிய வசதி அளிக்கக்கூடியதாக இல்லையென்றால் மேற்கொண்டு இந்த விதிகளை தளர்த்தலாம். இப்பொழுது தளர்த்தப்பட்டிருப்பது எவ்வளவு தூரம் அமுல் நடத்தப்படுகிறது என்பதைப் பார்த்து அதற்குப் பின்னால் மற்ற நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [23rd March 1960]

சந்தன எண்ணெய் தயாரிப்பதற்கு ஒரு ஆலை வைக்கலாம் என்று கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்பொழுது அந்த மாதிரி ஒன்றும் யோசனை இல்லை. சந்தன மரத்தை விற்பதைவிட அதிலிருந்து எண்ணெய் உற்பத்தி செய்து கொடுத்துவிடலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், நாங்கள் பரிசீலனை செய்து பார்த்ததில் இப்பொழுது மரமாக விற்பதுகொண்டிருப்பதே லாபகரமாக இருக்கும் என்று தோன்றுகிறது. அதற்காக ஒரு பாக்கரி ஏற்படுத்தியோ அல்லது ஒரு பாக்கரியோடு தொடர்பு வைத்துக்கொண்டோ சந்தன எண்ணெய் உற்பத்தி செய்தால் இப்பொழுது கிடைப்பதைவிட அதிக லாபம் வரும் என்பது நிச்சயம் இல்லை. சந்தன மரங்களுக்கு நல்ல டிமாண்டு இருக்கிறது. இப்பொழுது நாம் அதை எலத்தில் விற்பதுகொண்டிருக்கிறோம். அந்த முறையிலே தொடர்ந்து நடத்துவது என்பது தான் இப்பொழுது எண்ணம்.

முதுமலையிலுள்ள வசதிகளைப்பற்றி சொன்னார்கள். அங்கு இப்பொழுது வந்து போகக்கூடிய பிரயாணிகளுக்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்து கொண்டதான் இருக்கிறோம். அங்கு பிரயாணிகள் அதிகமாக வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் அதற்கேற்றவாறு அதிக வசதிகள் செய்வதில் மேலும் கவனம் செலுத்தப்படும்.

வேடந்தாங்கல் பறவை நிலையத்தைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அது ஒரு சிறந்த பறவை நிலையம். இப்பொழுது அங்கே தங்குவதற்கு வசதிகளெல்லாம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. விடுதி கட்டப்பட்டு வருகிறது. இந்த வருஷம் தூதிரிஷ்டவசமாக தண்ணீர் இல்லை. போன வருஷம் ஒரு திட்டம் நிறைவேற்றினோம். அப்பொழுது தண்ணீர் இருந்தது. தண்ணீர் எந்த விதத்திலோ குறைந்து போய்விட்டது. மழை குறைவிலேயே அல்லது கிராமத்தில் இருப்பவர்கள் ஒரு வேளை தங்களுடைய விவசாய திருகு தவறுதலாக இந்தத் தண்ணீரை எடுத்துக் கொண்டுவீட்டார்களோ என்பதைப் பற்றி இதில் அக்கரை கொண்ட அந்த கிராமத்திலுள்ள சட்டசபை அங்கத்தினர்தான் சொல்வேண்டும். அந்த கிராமத்திலுள்ள எல்லோருக்கும், சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கும் இதில் அக்கரை உண்டு. வாருங்கள் வேடந்தாங்கலுக்கு என்று மட்டும் சொல்லிவிட்டால் போதாது. பறவை நிலையத்திற்கு வேண்டிய தண்ணீர் அங்கே இருக்க வேண்டும். அந்தத் தண்ணீரை வேறு வகையில் உபயோகப்படுத்தாமல் பாதுகாக்கவேண்டும். எத்தனையோ பறவைகள் எத்தனை மைல் தூரத்திலிருந்து வருகின்றன என்று அந்தப் பறவைகள் மீது கொஞ்சம் இரக்கம் வைத்தாவது அந்தத் தண்ணீரை பாதுகாக்கவேண்டுமென்று இந்த மன்றத்திலுள்ள அங்கத்தினர் மூலமாக அந்த கிராம மக்களை கேட்டுக்கொண்டுகிறேன்.

இந்த விவாதத்தை தொடங்கிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. சுப்பையா நாயகர் அவர்கள் கிராமக் காடுகளைப்பற்றி சொன்னார்கள். “அதெல்லாம் சரி, எப்படி அதை பாதுகாக்கப்போகிறீர்கள்” என்று கேட்டார்கள். பாதுகாப்பது கஷ்டம்தான். மற்றொரு கனம் அங்கத்தினர் திரு. சந்திரசேகரன் அவர்களுக்கு ஒரு சந்தேகம் தோன்றிற்று. ஜில்லா கலெக்டர் களின் கீழ் ரெவின்யூ ஆபீஸர்கள் நியமிக்கப்பட்ட அமைப்பிலே அந்த லிஸ்டில் காடுகள் என்று போடப்படவில்லையே, அதை எப்படி கண்காணிக்கப்போகிறீர்கள் என்று ஒரு சந்தேகம் ஏற்பட்டது. காடு மட்டுமா இல்லாமல் இருக்கிறது? விவசாயம் இருக்கிறதா? எத்தனையோ திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிறோம். கவனம் செலுத்துகிறோம். லிஸ்டில் இல்லை என்று சொன்னால் யாரும் கண்காணிப்பது இல்லை என்று அர்த்தம் இல்லை. இப்பொழுது பஞ்சாயத்துகள் ஒரு புதிய நோக்கத்தோடு, புதிய முறையில் ஏற்பட இருக்கின்றன. கிராமத்திற்கு வேண்டிய எல்லா பொறுப்பு களையும் பஞ்சாயத்துகளே சுமந்துகொண்டு அவைகளில் கவனம் செலுத்தி வரவேண்டும் என்ற கருத்து இப்பொழுது வற்புறுத்தப்படுகிறது, ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, இந்த கிராமக் காடுகளை பொருத்தமட்டில் வன இலாகா இவைகளை வளர்த்துக்கொடுத்து, பின்னால் பாாமரிப்புக்கு பஞ்சாயத்துகளிடம் ஒப்படைக்கவேண்டுமென்பது தான் திட்டம். இந்த கிராமக் காடுகள் வளர்ச்சியைப் பொருத்தமட்டில்

23rd March 1960] [Sri M. Bhaktavatsalam]

வன இலாகாவைச் சேர்ந்த நிபுணர்கள் மாங்கனை வைத்து காடுகளாக்கி, அதற்குப்பிறகு பராமரிப்புக்கு பஞ்சாயத்துகளிடம் அவைகளை ஒப்படைத்துவிடுவெண்டுமென்பதுதான் எண்ணம். ரிசர்வ் பாடுவெண்டு சாதாரண காடுகளைப் பொருத்தமட்டில், இப்பொழுது எப்படி நடைபெறுகிறதோ அதில் ஒன்றும் மாறுதல் இருக்காது. இருந்தாலும், எவ்வளவுதான் இலாகாவின்னர் செய்தாலும், மக்கள் இதை பொது சொத்து என்பதை உணர்ந்து, அதற்கு வேண்டிய ஆதரவையும், ஒத்துழைப்பையும் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சாலைகளிலே மாங்கள் வைப்பதுபற்றி சொன்னார்கள். சாலைகளிலே வைக்கக்கூடிய மாங்கனை வன இலாகாவே பாதுகாக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சாலைகளிலே இருக்கிற மாங்கனையெல்லாம் நன்றாக பாதுகாத்து, வளர்த்து அதற்குப்பிறகு அவைகளை ஆங்காங்கு உள்ள பஞ்சாயத்துகளிடம் ஒப்படைக்கவேண்டுமென்பதுதான் அரசாங்கத்தின் யோசனை. திருட்டு நடந்துகொண்டிருக்கிறது. கிராம மக்களுக்கு அக்கரை இல்லை. மாங்கனை பாதுகாப்பது இல்லை. அவைகள் வீணாக அழிந்து போகின்றன. இப்பொழுது அவைகளை ஆங்காங்கு உள்ள பஞ்சாயத்துகளிடம் ஒப்படைக்கலாம் என்பதுதான் யோசனை.

கிராமச் சாலைகளில் மாங்கள் வளர்ப்பது ஒருபுறம் இருக்க, இன்னொரு புதிய யோசனையும் இப்பொழுது இருக்கிறது. ரயில்வே சாலைகளிலும் மாங்கனை வைக்கவேண்டுமென்ற யோசனை தான் அது. ரயில்வே போர்டாரும், மத்திய அரசாங்கத்தினரும் இதை வன இலாகாவிடம் ஒப்படைக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரயில்வே சாலைகளிலெல்லாம் மாங்கனை வைத்து, அதற்குப் பிறகு அவைகளை ரயில்வேக்களிடம் ஒப்படைத்துவிடுவது, பின்னால் அந்த மாங்களுடைய பலன்களை ரயில்வேயும், வன இலாகாவும் பகிர்ந்து கொள்ளுவது என்ற புதிய திட்டம் இருக்கிறது.

SRI S. M. ANNAMALAI : அதற்கு செலவு எப்படி? மத்திய சர்க்கார் ஏதாவது கொடுக்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : செலவு போகத் 1-30
தான். நாம் கையை விட்டு ஒன்றும் செலவு செய்யமாட்டோம். p.m.

மேலும் மருந்து வகைச் செடிகளை வைப்பது பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்காக ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசர் நியமிக்கப்பட்டு, அவர்கள் இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து, வனங்களிலே மருந்து மூலிகைகள் பல ஆண்டுகளாக வளர்ந்து வந்து கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள் என்று ஆராய்ச்சி செய்து—இதில் மத்திய சர்க்காருக்கும் அக்கரை உண்டு—இந்த மூலிகைகளை அபிவிருத்திசெய்ய வேண்டும் என்றயோசனை அரசாங்கத்திற்கும் இருக்கிறது. அவர்கள் ஒரு அறிக்கை தயாரித்து இருக்கிறார்கள். அது இப்பொழுது வைத்திய இலாகாவின் ஆலோசனையில் இருக்கிறது. இனி அந்தச் செடிகள் கண்காணிக்கப்படும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பீடி இலைகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். பீடி இலை கண்யாகுமரியில் சில பிராந்தியங்களில் இருக்கிறது. அதை திருப்திகரமாக அதிக அளவில் உற்பத்தி செய்ய முடியுமா என்பது ஆராய்ச்சியில் இருக்கிறது. ஆராய்ச்சிக்குப் பிறகு, செய்யமுடியுமானால், அதுவும் செய்யப்படும்.

சில கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டபடி, ஆற்ற ஓரங்களில் நிறைய தேக்கு வளர்க்க முடியும். மக்கள் நினைத்திருந்தார்கள், மழை அதிகம் பெய்யும் பிரதேசங்களில் தான் அதை வளர்க்க முடியும் என்று. ஆனால், அது ஆற்றோரங்களிலும் வளர்க்கப்படக்கூடியது. வரண்ட பிரதேசங்களிலே, முந்திரியை வளர்க்கலாம். அது வரண்ட பிரதேசங்களில் நன்றாக வருகிறது. ஆகவே, வன இலாகாவின்னர் கன்சர்வெடிவ்கள் என்பதில்லை. எங்கு என்னென்ன செடிகள் வளர்க்க முடியுமோ, அவற்றைச் செய்ய முன்வருவார்கள். யூகாலிப்டஸ் மரத்தை ப்ளெயின்களில் வளர்ப்பது ஒரு புதிய ரகம். காடுகளை அழிக்கும் விஷயத்தில், அவர்கள் நல்ல மரங்களின் விதைகளை அழிக்க மாட்டார்கள். விழுந்து விடக்கூடிய

[Sri M. Bhaktavatsalam] [23rd March 1960]

மரங்களைத்தான் அழிப்பார்கள். கொடைக்கானலில் பைன் மரங்களை வெட்டுகிறார்கள் என்றால், அவைகள் விழும் தருவாயில் இருப்பவை. அப்படி அழிக்கிறார்கள் என்பது ஒரு பிரமைதான். வேறொன்றுமில்லை.

கிராமங்களில் வைக்கும் காடுகளை யார் பாதுகாப்பார்கள் என்று கனம் சபையா நாயக்கர் கேட்டார்கள். பாதுகாப்பது கஷ்டந்தான். செடிகள் வைத்து வளர்ந்த பிறகு, பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுத்துவிடலாம் என்ற யோசனை இருக்கிறது. அவற்றையெல்லாம், கிராம மக்கள் தான் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். கிராமத்தின் நன்மைக்குத்தான் அவை அங்கே வைக்கப்படுகின்றன. இந்த சமயத்தில் வெள்ளாட்டைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். வெள்ளாட்டுத் தோலும் தான் வேண்டியிருக்கிறது. வெள்ளாட்டை அடியோடு அழித்துவிட முடியாது. அவைகளை அடியோடு அழித்து விடலாம் என்று பாகிஸ்தானில் சட்டம் செய்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். வெள்ளாட்டுத் தோல்கூட அன்னிய செலாவணியைச் சம்பாதித்துக் கொடுக்கிறது. ரிசர்வ் பாரஸ்டுகள் பொருத்த வரையில் வெள்ளாடுகளுக்கு அனுமதி கிடையாது.

முன்பெல்லாம் ஜமீன் பிரதேசங்களில் இருந்த காடுகள் மிக மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. அவைகளை எடுத்து நல்ல வனமாகச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. காடுகளைப் பொருத்த வரையில் நல்ல வளமுள்ள வனம் இருக்கிறது. இது வரை அங்கே பயிரிடாததினால், பயிர்கள் நன்றாக வரும். ஆகவே, அதை நிலம் இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுத்தால் என்ன என்று கேட்கிறார்கள். எங்கெங்கே விவசாயத்திற்குக் கொண்டுவர முடியுமோ அங்கெல்லாம் நிலம் அம்மாதிரி கொடுக்கப்படுகிறது. காடுகளையும் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே தராதரம் பார்த்து எவ்வளவு தூரம் காடுகளில் ஒதுக்க முடியுமோ அவ்வளவுக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இதிலெல்லாம் ஒரு பாலன்ஸ் இருக்க வேண்டும். காட்டுச் செல்வத்தை மேலும் மேலும் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டும். அதில் எல்லோரும் உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு வேலை செய்தால் குறைகளைக் களையமுடியும். பொதுவாகச் சொல்லி விடலாம், அது சரியில்லை, இது சரியில்லை யென்று. வனச் செல்வம் மிக முக்கியமானது ; அதை எந்த அளவுக்கு அதிகமாக வளர்க்க முடியுமோ, அந்த அளவுக்கு நாம் எல்லோரும்—நமக்கெல்லாம் அதில் அக்கரை உண்டு, உணர்ந்து திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற உதவி செய்தால், வன இலாகாவின், சுற்றுப்புற மக்களின் குறைகளுக்கு இடமில்லாமல், வனவளர்ச்சியில் ஈடுபடுவார்கள். அவர்களுக்கும் போதிய ஒத்துழைப்பும், உற்சாகமும் இருக்கும். அப்படி எல்லா அங்கத்தினர்களும் தங்கள் ஒத்துழைப்பைத் தருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு இந்த மானியத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : Is the hon. Member, Sri K. R. Nallasivam, pressing his cut motion? . . . I shall put it to the vote of the House.

The question is—

‘ That the allotment of Rs. 66,86,200 under Demand IV—Forest Department—be reduced by Rs. 100.’

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 66,86,200 under Demand IV—Forest Department.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : Is the hon. Member Sri K. Sattanatha Karayalar, pressing his cut motion?

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, I am pressing it.

23rd March 1960]

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That the allotment of Rs. 31,79,400 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Forests—be reduced by Rs. 100.’

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 31,79,400 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Forests.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

IX.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. STATUTORY RULES AND ORDERS.

* 85. Notification issued with G.O. Ms. No. 158, Revenue, dated 6th January 1960 declaring Raghunayakipuram village in Pattukkottai taluk (Thanjavur) as an inam estate by the Estates Abolition Tribunal, Thanjavur, under section 1 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

* 86. Notification issued with G.O. Ms. No. 159, Revenue, dated 6th January 1960 declaring Tharaikudi village in Mudukulathur taluk (Ramanathapuram) as an inam estate under section 1 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

* 87. Notification issued with G.O. Ms. No. 3878, Revenue, dated 24th December 1959 declaring Kottaippakkanendal village in Arantangi taluk (Thanjavur) as an inam estate by the Estates Abolition Tribunal, Thanjavur, under section 1 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

B. REPORTS, NOTIFICATIONS AND OTHER PAPERS.

† 42. A Review of Nationalised Transport during 1959-60.

* Placed on the table on 22nd March 1960.

† Sent by messenger on 21st March 1960.